

การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา
อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

ปิยธิดา คนเก่ง

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา
อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

ปิยธิดา คนเก่ง

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
พฤษภาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ที่ปรึกษาและคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยพะเยา

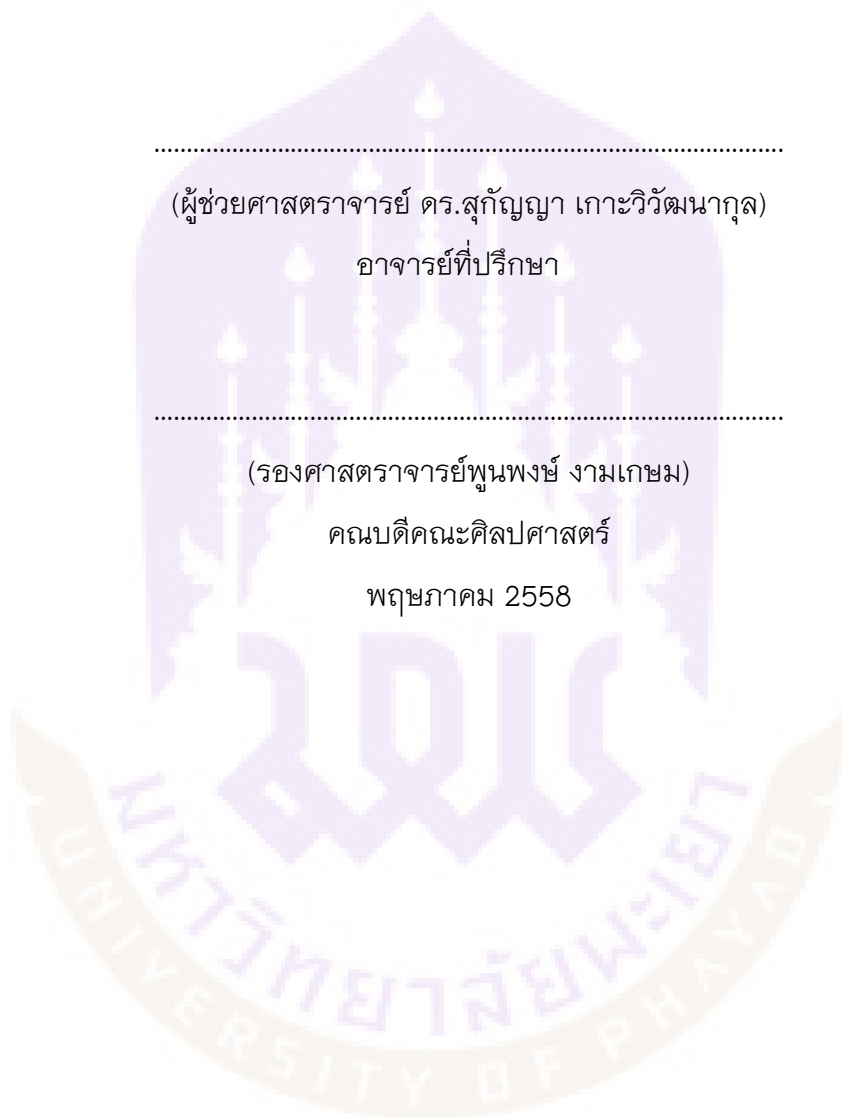
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์พูนพงษ์ งามเกษม)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

พฤษภาคม 2558

กิตติกรรมประกาศ

รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ(เรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก นายภูริต คันธชุมภูผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ที่อำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูลและช่วยเหลือในการรายงาน และดร.พะอบ พวงน้อย ผศ.บุปผาเสโตบล คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ร้อยตำรวจโทสมชาติ เล็กบางพลัด อาจารย์จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดร.บรรจง ไชยรินคำ ดร.สิงห์คำรักป่า และ ดร.อนงนาฏ เพชรประเสริฐ ผู้เชี่ยวชาญ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา อีกทั้ง ผศ.ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าด้วยตนเอง มหาวิทยาลัยพะเยา ตลอดจน คณาจารย์คณะศิลปศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพะเยาทุกท่าน นายบุญสง นาละทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ทะพัฒนศึกษา อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง นางสาวพร นาละทอง ครูชำนาญการพิเศษ วิชาภาษาไทยโรงเรียนลำปางกัลยาณี อำเภอเมืองจังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความกรุณาในการให้คำปรึกษาขอแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่งจนรายงานฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณคณะครูนักเรียนและบุคลากรโรงเรียนวังเหนือวิทยาทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลและช่วยเหลือในการรายงานในครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าของรายงานฉบับนี้ ผู้รายงานขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาตลอดจนบูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปิยธิดา คนแก่ง

เรื่อง: การใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาความรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา
อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

ผู้ศึกษาค้นคว้า: ปิยธิดา คนเก่ง การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา,
2558

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒน์นกุล

คำสำคัญ: การใช้แบบฝึกทักษะ, ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน กับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนจำนวน 34 คน จาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 โรงเรียนวังเหนือวิทยา สุ่มโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน 3) แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t (t-dependent) และ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเปรียบเทียบกับผลการทดสอบหลังเรียน ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.3/80.1 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$)

Title: UTILIZATION OF SKILLS TRAINING MODULE FOR ENGLISH VOCABULARY KNOWLEDGE DEVELOPMENT OF MUTTAYOM SUKSA 3 STUDENTS, WANGNUA WITTAYA SCHOOL, LUMPANG

Author: Piyathida Khonkeng, Independent Study: M.A. (English), University of Phayao, 2015

Advisor: Assistant Professor Dr. Sukanya Kaowiwattanakul

Keywords: Utilization, English Vocabulary

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) construct and examine the efficiency of the Adverb of Frequency and Adjective exercises according to the standard criteria 80/80, 2) compare the achievement between pretest and posttest after using the exercises and 3) study students' satisfaction toward the exercises. The samples were Muttayom Suksa 3 students at Wangnua Wittaya school selected by purposive sampling. The research instruments were 1) lesson plans, 2) pretest and posttest, 3) exercises of Adverb of frequency and Adjectives, 4) the satisfaction assessment of Muttayom Suksa 3 students to the created exercises. The data was analyzed by means of descriptive statistics, percentage, mean ($\bar{X}$), the standard deviation (S.D.), T-Test, and the efficiency of the learning (E_1/E_2). Results indicated that 1) the efficiency of the exercises was at 82.3/80.1 in theoretical achievement which was higher than the criteria set at 80/80, 2) students' learning achievement after using the exercises showed the difference between the means of the pretest and posttest was significant at .05, 3) the average score of students' contentment to the exercises was at a high level (4.24) overall.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
สมมุติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	11
1.1 จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	11
1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	11
2. คำอธิบายรายวิชา วิชา อ23102 ภาษาอังกฤษ 6.....	12
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์.....	13
3.1 ทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์การก (Pan Lexicalist; Dependency)	13
3.2 ทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์หน้าที่ (Lexical Functional Grammar).....	13
3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning)	13
3.4 ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ของ Howard Gardner.....	15
4. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	15
4.1 ความหมายของคำศัพท์.....	15
4.2 ประเภทของคำศัพท์.....	16
4.3 ความรู้คำศัพท์.....	18
4.4 หลักการเลือกคำศัพท์สำหรับใช้สอน.....	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5. ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ.....	20
5.1 ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ.....	21
5.2 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี.....	21
5.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ.....	21
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอก ความถี่ และคำคุณศัพท์.....	33
ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก ทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์.....	34
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์.....	34
5 บทสรุป.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สรุปผลการวิจัย.....	36
อภิปรายผล.....	37
ข้อเสนอแนะ.....	40
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก.....	46
ภาคผนวก ก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน	47
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน.....	69
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับ ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์.....	74
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน.....	76
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน วังเหนือวิทยา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยา วิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์.....	81
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์.....	83
ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์การประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบ ฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ ประกอบกับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	84

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ช แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา.....	93
ภาคผนวก ฉ คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ เปรียบเทียบกับคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ.....	125
ภาคผนวก ฉู แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก ทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์.....	127
ภาคผนวก ฎ ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมของ รายการประเมินในแบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่ มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	128
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....	129

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	การจำแนกความรู้คำศัพท์	19
2	ประสิทธิภาพของของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	33
3	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของ นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	34
4	แสดงร้อยละเฉลี่ยของคะแนนการทำกิจกรรมตามแบบฝึกกิจกรรมและร้อยละ เฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน.....	34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นและสำคัญ เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่างๆ ภาษาจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นและสำคัญในติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดี เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น อีกทั้งยังมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตที่กว้างไกล

จากสภาพสังคมไทยในปัจจุบันจะเห็นว่าภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากสิ่งอุปโภค บริโภค ฉลากสินค้า สื่อโฆษณา สิ่งพิมพ์ต่างๆ ตำราทางวิชาการมากมาย ตลอดจนทั้งการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว การส่งออก และการขนส่งติดต่อกับต่างประเทศ เป็นต้น โอกาสที่เราจะเห็นและอ่านภาษาอังกฤษจึงมี มากขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบมากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษเลยหนทางในการประกอบอาชีพของผู้รู้ภาษาอังกฤษจะเปิดกว้างกว่าอย่างเห็นได้ชัด คนไทยในปัจจุบันจึงนิยมเรียนภาษาอังกฤษและถือว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย โรงเรียนและ สถาบันต่างๆ จึงได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว นอกจากนี้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังผูกโยงอย่างเหนียวแน่นกับประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ เพราะทุกประเทศต่างก็จำเป็นที่จะต้องติดต่อกับทั้งสองประเทศนี้เพื่อการพัฒนาตนเองทางด้านธุรกิจการค้าขาย การศึกษา การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการหาความบันเทิงหลายรูปแบบ ภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารเพื่อจุดประสงค์ทั้งหมดเหล่านี้ (ไพสิฐ บริบูรณ์, 2554, หน้า 30)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้น การเรียนภาษาต่างประเทศมีความสำคัญในการเรียนรู้อยู่ทั้งสิ้น สาระอันประกอบด้วย สาระที่ 1 ภาษา

เพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยในด้านคุณภาพของผู้เรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตร สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรได้ระบุให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟังพูดอ่านและเขียน สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้า อากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 7)

ในขณะที่กระแสสังคมในปัจจุบันที่กำลังตื่นตัวในด้านนโยบายที่สมาชิกกลุ่มอาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างประเทศกลุ่มสมาชิก และกระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งเป้าหมายให้พัฒนาการเรียนการสอนแบบ English for Integrated Studies (EIS) โดยบูรณาการสอนภาษาอังกฤษในวิชา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงและพูดคุยกับเพื่อนต่างชาติในประชาคมอาเซียนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 20-21) โดยรัฐบาลไทยได้พยายามส่งเสริมให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในแวดวงของธุรกิจและมีแผนการที่จะผลักดันให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในการเรียนการสอนของประเทศไทยใน พ.ศ. 2556 แต่คนไทยส่วนใหญ่ก็ยังถือว่าใช้ภาษาอังกฤษกันน้อยมากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงหมายถึงการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนเฉพาะในห้องเรียน เมื่อออกจากห้องเรียนไปแล้ว ผู้เรียนก็หาโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้น้อยเต็มทีหรือไม่ได้เลย (โพลีลู บริบูรณ์, 2554, หน้า 29-30)

จากผลการติดตามการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรได้ ซึ่งหนึ่งในผลการรายงานคือทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการศึกษาหาความรู้ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, หน้า 7) ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติโดยสำนักทดสอบทางการศึกษา องค์การมหาชนพบว่าคะแนนของการสอบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ในปีการศึกษา 2554 จากจำนวนผู้เข้าสอบทั้งสิ้น 301 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนสูงที่สุดคือ 48 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 8 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ที่ 26.60 ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของระดับประเทศ คือ 30.49 มีความแตกต่างกัน 3.89 คะแนน (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2556, หน้า 1) โดยมาตรฐานที่โรงเรียนวังเหนือวิทยากรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศได้แก่สาระที่ 2 ภาษากับวัฒนธรรมในทุกระดับ มาตรฐาน และสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารในมาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพมีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนอยู่ที่ 27.41 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 31.30 ในมาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลมีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนคือ 28.26 แต่คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ 32.26 และมาตรฐาน ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน มีคะแนนเฉลี่ยของระดับโรงเรียนอยู่ที่ 26.33 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของระดับประเทศนั้นอยู่ที่ 26.88 (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2556, หน้า 4) จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาที่คะแนนของการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ หรือ ONET อยู่ในระดับต่ำน่าจะมาจากสาเหตุที่นักเรียนมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์ในระดับต่ำ จากการสอบถามนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนทุกปีการศึกษา นักเรียนได้พูดถึงปัญหาในการทำแบบทดสอบ ONET ว่านักเรียนไม่รู้จักคำศัพท์ อ่านไม่ออก ไม่รู้เรื่องหรือไม่เข้าใจคำถาม และไม่สามารถคาดเดาจากคำสำคัญในแต่ละข้อได้ และจากประสบการณ์ในการสอนเป็นระยะเวลา 10 ปีพบว่าความรู้ความจำในเรื่องคำศัพท์ของนักเรียนมีน้อยมาก โดยนักเรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้ว แม้ว่าจะทบทวนซ้ำหรือให้เขียนตามคำบอก ผลปรากฏว่านักเรียนยังจำไม่ได้ซึ่งร้อยละ 60 ของนักเรียนได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมาก ทำให้ทักษะในการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน และเขียน ของนักเรียนไม่พัฒนาเท่าที่ควร เมื่อนักเรียนไม่รู้คำศัพท์ อ่านไม่ออก จำความหมายไม่ได้ จึงไม่กล้าแสดงออก

การเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นการเรียนภาษาใดก็ตามผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ทั้งในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างภาษา เนื่องจากทุกภาษาจะมีองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกัน คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ การเรียนภาษาที่จะช่วยให้เข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้นคือ ความเข้าใจ โครงสร้างของภาษา และการรู้ความหมายของคำศัพท์ถึงแม้ว่าคำศัพท์จะเป็นเพียงแค่องค์ประกอบย่อย แต่ก็ยังเป็น องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของภาษา ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นความรู้เรื่องศัพท์มีความสำคัญในการฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน ซึ่งความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์อย่างกว้างขวางหรือชำนาญในการใช้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุ ความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิดอีกทั้งความรู้ ความ

เข้าใจในความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ในภาษานั้นย่อมมีความสำคัญอย่างมากในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศการที่จำคำศัพท์ได้มากเท่าใดก็ย่อมได้เปรียบมากเท่านั้น และเมื่อยิ่งรู้หน้าที่การใช้คำศัพท์นั้นๆ ก็ถือว่า ได้เปรียบมาก อีกทั้งยังเกิดทักษะในการใช้ภาษา และจำได้ตลอดไปดังนั้นผู้สอนไม่ควรละเลยในเรื่องการสอนคำศัพท์ แม้ว่าการเรียนรู้ภาษาจะมีองค์ประกอบอื่นๆ อีกมากเช่นการสอนไวยากรณ์ การสอนการออกเสียง เป็นต้น

คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาทุกภาษาเพราะการรู้คำศัพท์มากเป็นสิ่งที่สามารถแสดงให้เห็นถึง ความรู้ ความก้าวหน้าในการเรียนภาษา และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว ย่อมช่วยให้การเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น อีกทั้งคำศัพท์ยังเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้ดีอีกด้วย ถ้าหากผู้เรียนไม่รู้หรือไม่เข้าใจ คำศัพท์แล้วก็จะไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่อ่านและจะทำให้การเรียนภาษาของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ ที่ต่ำได้มากที่สุด

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการพัฒนาความรู้ในด้านคำศัพท์แก่ผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการเรียนรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา เมื่อรู้คำศัพท์ก็จะสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ และถูกต้องมากขึ้น ทักษะทางภาษานั้นจะเริ่มต้นที่ระดับ คำ วลี ประโยค แล้วพัฒนาต่อเนื่องเรื่อยไปจนถึงอนุเจต ดังนั้น คำจึงเป็นปัจจัยสำคัญพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ จากทฤษฎี Lexical Functional Grammar ของ Bresnan และ Kaplan (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2555, หน้า 226) ได้กล่าวถึงคำไว้ว่า คำเป็นหน่วยพื้นฐานที่เล็กที่สุดในวากยสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคเกิดจากกฎของคำ (Lexical Integrity Principles) ทฤษฎีนี้มองว่า คลังคำศัพท์ (Lexicon) มีบทบาทสำคัญในวากยสัมพันธ์ นอกจากนี้ในทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์การยังมองคำเป็นหน่วยพื้นฐานหลักโดยคำประกอบด้วยสามส่วนคือ ความหมายเสียงและการใช้ โดยมีเงื่อนไขข้อบังคับด้านคำคือ ไม่มีสัญรูป ไม่มีคำหลายความหมาย ซึ่งหากคำใดปรากฏหลายรูปหรือหลายการปรากฏจะถือเป็นคนละคำทฤษฎีนี้มองว่าทุกอย่างขยายจากคำ (pan lexicalist) เพราะถือว่าไวยากรณ์ทุกอย่างอยู่ที่คำ และถือว่าประโยคที่ถูกไวยากรณ์คือประโยคที่สร้างจากคลังคำ (lexicon) โดยคำต่างๆที่อยู่ในประโยคมีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาตอบสนองความต้องการหน่วยพึ่งพาได้ครบ (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2555, หน้า 184-185)

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆ เสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิด โดยปกติถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุด หรือมีความหมายในตัว ใช้ประกอบคำนำหน้าอื่น มีความหมายเช่นนั้น เช่น คำนาม คำกริยา คำบุรพบท (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 258) ศัพท์ คือ เสียง เช่น โทรศัพท์ หรือ คำ เช่น ศัพท์บัญญัติ, คำยากที่ต้องแปล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1139) Morris (1979) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า

คำศัพท์หมายถึง คำทุกคำในภาษาที่บุคคล วงสังคม วงการอาชีพ เชื้อชาติ ใช้ และเป็นที่น่าสนใจ ส่วน Richard (1985) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำทั้งหมดซึ่งเป็นได้ทั้งคำโดด คำผสม และสำนวนต่างๆที่ปรากฏในภาษา ถือเป็นคำที่สื่อความหมายที่มีใช้เป็นแต่เพียงคำนาม คำกริยา หรือคำคุณศัพท์เท่านั้น แต่หมายรวมไปถึงข้อมูลทุกอย่างที่ถูกถ่ายทอดออกมาได้มาจากคำศัพท์ นอกจากนี้ ในงานวิจัยต่างๆในประเทศไทย ได้มีผู้ให้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆไว้ดังนี้ คำศัพท์หมายถึง ถ้อยคำทุกคำที่มนุษย์ใช้ในการถ่ายทอดความหมายที่แสดงถึงความรู้ ความคิด ตลอดจนสิ่งของหรือลักษณะอาการต่างๆ และความหมายของคำศัพท์นั้น ก็เป็นที่เข้าใจได้ในกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกันในทางใดทางหนึ่ง (นราวดี หลิมศิริ, 2553) และคำศัพท์คือ เครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความคิดของคำศัพท์ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในกลุ่มผู้เรียน อีกทั้งคำ และแนวความคิดของคำศัพท์ควรจะต้องสอดคล้องกันไปเสมอ (วิภาพรรณ รักษาศิลป์, 2545) ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นเสียงที่มีความหมาย เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด เพื่อสร้างความเข้าใจในกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกัน

จากความหมายและความสำคัญที่ปรากฏดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าหากนักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางด้านศัพท์ดีแล้ว การเรียนภาษาอังกฤษย่อมดีขึ้น เพราะผู้เรียนจะมีความมั่นใจและจะสามารถนำความรู้เรื่องคำศัพท์ไปใช้ในการสร้างประโยคหรือใช้ในการสื่อสารได้มากขึ้น จตุพร เพชรแก้ว, (2546) ได้กล่าวไว้ว่าอย่างน่าสนใจว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้คำศัพท์อย่างจริงจังและควรมีการเพิ่มวงความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนในชั้นเรียนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จึงน่าจะเป็นวิธีทางหนึ่ง ที่สามารถช่วยในการเพิ่มวงความรู้คำศัพท์ ให้ผู้เรียนได้มากขึ้น การฝึกฝน (practice) สะกดคำโดยผ่านกระบวนการรับรู้เสียงและการสังเกตด้วยตามีความจำเป็นมาก จำต้องทำซ้ำๆและทำอย่างเป็นระบบ (พรพิไล เลิศวิชา, 2552, หน้า 63) ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน เพื่อนำไปสู่การเขียนซึ่งเป็นทักษะในการถ่ายทอดหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เพื่อนำไปสู่การใช้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เพราะการเรียนรู้คำศัพท์ยังมีประโยชน์ต่อการอ่าน และการใช้ภาษาด้านอื่นๆอีกด้วย (พะเยา พรหมเทศ, 2549)

จากการศึกษาความสำคัญ ปัญหาและวิธีสอนคำศัพท์ในรูปแบบต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและมีแนวทางในการสอนคำศัพท์โดยการนำแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษมาประกอบในการสอนเพื่อสร้าง แรงจูงใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หากครูสามารถเลือกสรร ดัดแปลงให้เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของผู้เรียน โดยคำนึงถึงภาษาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะ นักเรียนคุ้นเคย ง่าย หรือสนุกสนาน และสำนวนเพียงพอในการนำไปใช้ประโยชน์ แบบฝึกทักษะจึงน่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเสริมความรู้ในด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

และสามารถมีโอกาสได้ฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังจะช่วย ให้ห้องเรียนมีสภาพใกล้เคียงกับโลกภายนอก การฝึกภาษาโดยใช้แบบฝึกทักษะนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้ คำศัพท์ และทักษะในส่วนที่จำเป็นได้ และจะเกิดการพัฒนาด้านต่างๆทางภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเป็นพื้นฐานการเรียนภาษาในระดับสูงต่อไป

การวิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง จึงเป็นอีกกระบวนการหนึ่งที่ผู้วิจัยเชื่อว่าจะช่วยพัฒนาความรู้ในการใช้คำศัพท์ และการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2)
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้แบบฝึกทักษะ มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้ แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหาและระยะเวลา

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย ได้แก่

1. คำศัพท์ประกอบแบบฝึกทักษะที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นคำศัพท์ประเภทคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ ในคลังคำศัพท์ระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น ใน

หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2551 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และในหนังสือเรียน Access 3 รายวิชา อ 23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งเฉพาะการพัฒนาความรู้คำศัพท์และการบอกความหมายของคำศัพท์

ขอบเขตด้านระยะเวลาของการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 16 คาบ (คาบละ 50 นาที)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23102) ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง จำนวน 266 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23102) ใน ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง สุ่มโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 34 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ความสามารถทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง หลังจากรับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าความสามารถทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้ แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์ในระดับมาก

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อตกลงเบื้องต้น คือ

1. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์วัดได้จากคะแนนของนักเรียนในการทำแบบทดสอบ วัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนเรียน (Pretest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถขั้นพื้นฐานในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนได้รับการสอนแบบฝึกทักษะ

2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์วัดได้จากคะแนนของนักเรียนในการทำแบบทดสอบ วัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังเรียน (Posttest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถขั้นพื้นฐานในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนหลังได้รับการสอนแบบฝึกทักษะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการจดจำคำศัพท์บอก ความหมาย ซึ่งสามารถวัดได้จากการทำแบบฝึกหัด และทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน และหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ หมายถึง กิจกรรมที่สนุกสนาน มีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผสมผสานกับความหมายในภาษาไทย ซึ่งแบบฝึกทักษะที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ที่ใช้สำหรับฝึกทักษะทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำศัพท์ หมายถึง คำที่ได้จากคลังคำศัพท์ในระดับมัธยมศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ และหนังสือเรียน Access รายวิชา อ23102 ซึ่งเป็นคำประเภทคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ที่ได้โดยการคัดเลือกร่วมกันกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ตัวบ่งชี้ถึงความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการนำความรู้นั้นไปใช้ในการปฏิบัติจริงได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะใช้ แบบทดสอบก่อนเรียนเปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน และคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2557 ของโรงเรียนวังเหนือวิทยา ชั้นม.3/7 จำนวน 34 คน

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อนำไปใช้ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วทำให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดของกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกทักษะของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80

แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การวางแผนการจัดกิจกรรมเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และวิธีวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ดังนี้

1. ผู้สอนสามารถสร้างสื่อที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้
2. นักเรียนสามารถ จดจำคำศัพท์ได้นานและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนเรื่องอื่นๆ ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น
3. การวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ ให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. นักเรียน เรียนภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน สามารถศึกษาไปความรู้ในแบบฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง และได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียนในแบบฝึกทักษะ
5. นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้คำศัพท์ ในการสื่อสารด้านอื่นๆเช่น การเขียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปางนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ
2. คำอธิบายรายวิชา วิชา อ23102 ภาษาอังกฤษ 6
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์
  - 3.1 ทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์การก (Pan Lexicalist; Dependency)
  - 3.2 ทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์หน้าที่ (Lexical Functional Grammar)
  - 3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning)
  - 3.4 ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ของ Howard Gardner
4. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 4.1 ความหมายของคำศัพท์
  - 4.2 ประเภทของคำศัพท์
  - 4.3 ความรู้คำศัพท์
  - 4.4 หลักการเลือกคำศัพท์สำหรับใช้สอน
5. ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 5.1 ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 5.2 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี
  - 5.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551 คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระและมาตรฐานที่สำคัญดังนี้

สาระที่1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต. 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิด รวบรวมและความคิดเห็นใน เรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาความสัมพันธ์ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม มีมาตรฐานการเรียนรู้ คือ

มาตรฐาน ต.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาและ นำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต.2.2 เข้าใจความเหมือนและแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศใน การเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และ เปิดโลกทัศน์ของตน มีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

มาตรฐาน ต. 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือ พื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลกโดยมีมาตรฐานการ เรียนรู้ดังนี้

มาตรฐาน ต.4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต. 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การ ประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. คำอธิบายรายวิชา อ 23102 ภาษาอังกฤษ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ใช้ภาษาเพื่อขอให้ข้อมูล อธิบายบรรยายความรู้สึก แสดงความคิดเห็น สรุปใจความ สำคัญเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าวหรือเหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม ถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟังหรือ อ่านโดยการเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ระบุหัวข้อเรื่อง เขียนสรุปใจความสำคัญ

แก่นสาระจากหัวเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง ข่าวดู เหตุการณ์เข้าร่วมจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม ค้นคว้ารวบรวม และสรุปข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียนใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชนและสังคมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงานและมีจิตสาธารณะ

3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนศัพท์

3.1 ทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์การก (Pan Lexicalist; Dependency)

Sarosta (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2555, หน้า 184-185) ได้เสนอทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์การก ซึ่งมองคำเป็นหน่วยพื้นฐานหลัก โดยคำจะประกอบด้วยสามส่วนคือ ความหมายเสียง และการใช้ โดยมีเงื่อนไขข้อบังคับด้านคำ คือไม่มีสุญรูป ไม่มีคำหลายความหมาย ซึ่งหากคำใดปรากฏหลายความหมาย หลายรูป หรือหลายการปรากฏจะถือเป็นคนละคำศัพท์ คำมีเพียง 8 หมวด คำคือ V, Adv, Adj, N, Det, P (preposition/postposition), Cnjc และ Sprt (Sentence particle) ภายในคำจะประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่มีค่าเดียว เช่น N, V, Pat, Noun ไม่มีการวิเคราะห์คำออกมาเป็นหน่วยคำ มีเพียง “คลังคำศัพท์” (lexicon) ซึ่งมองทุกอย่างเป็นคำอิสระ ทฤษฎีนี้มองว่าทุกอย่างขยายจากคำ (pan lexicalist) เพราะถือว่าไวยากรณ์ทุกอย่างอยู่ที่คำและถือว่าประโยคที่ถูกไวยากรณ์คือประโยคที่สร้างจากคลังคำ (lexicon)

3.2 ทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์หน้าที่ (Lexical Functional Grammar)

(Joan Bresnam และ Ronald Kaplan) กล่าวถึงหลัก Lexical Integrity Principle ที่มองว่าคำเป็นหน่วยพื้นฐานที่เล็กที่สุดของโครงสร้างวากยสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคเกิดจากกฎของคำ (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2555, หน้า 226) และทฤษฎี Lexical Functional Grammar มองว่าคลังคำศัพท์ (Lexicon) มีบทบาทสำคัญที่สุดในวากยสัมพันธ์

3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning)

ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงสมองกับความสามารถของสมองไว้อย่างน่าสนใจว่า คนเราเกิดมาพร้อมกับจำนวนเซลล์สมองที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ซึ่งการขยายตัวของสมองเกิดจาก “ใยประสาท” (axon) (พรพิไล เลิศวิชา, 2552, หน้า 15) สมองนั้นมีความยืดหยุ่นหากเราใช้สมองในการแก้ไขปัญหาสมองก็จะมีการสร้างใยประสาทเพิ่มขึ้นแต่ถ้าไม่ได้ใช้ใยประสาทก็จะถูกทำลาย

ลงไปหลักการของสมองคือ สมองจะมีปฏิบัติการอะไรจะแสดงพฤติกรรมอะไรออกมาขึ้นอยู่กับข้อมูลที่สมองเคยบันทึก และสร้างวงจรไว้แล้วแสดงออกเป็นพฤติกรรมตามที่บ้านที่กไว้ ดังนั้น หากต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่าง ต้องจัดการเปลี่ยนแปลงวงจรเซลล์สมอง สมองของเด็กก็เช่นกัน สมองเด็กมีศักยภาพกว่าที่เราคิดไม่ว่าเราจะฝึกฝนสิ่งใดให้กับเด็กดูเหมือนว่าเด็กจะทำได้ทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งไหนที่สมองของเด็กทำไม่ได้ แต่การไม่ใช้ คือ ไม่สอน ไม่เปิดโอกาสให้ทำ สมองไม่มีโอกาสฝึกฝน สมองก็ทำไม่ได้ ดังนั้น สิ่งที่สำคัญคือการให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติการ ฝึกวินัยและความอดทนเพราะสมองมีช่วงเวลาทองที่เหมาะสมของชีวิต (window of opportunity) อยู่ในช่วงวัยก่อน 14 ปี (พรพิไล เลิศวิชา, 2552, หน้า 30-33) สมองของวัยมัธยม คือสมองวัยรุ่น สามารถคิดเชิงนามธรรมได้ดีขึ้น ยอมรับการบรรยายมากขึ้น แต่ยังคงพอใจกับประสบการณ์รูปธรรมที่เหมาะสมอยู่ แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและปริมาณฮอร์โมนที่สูงขึ้นในวัยนี้ส่งผลให้สมองส่วนอารมณ์มีบทบาทมากกว่าการใช้เหตุผล และควบคุมตนเอง วัยรุ่นจึงดูแลอารมณ์ร้อนและควบคุมตนเองไม่ได้ ซึ่งอารมณ์ก็มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้โดยอารมณ์จะเป็นตัวช่วยเราในการเรียกความทรงจำเดิมที่เก็บไว้ในสมอง และเป็นตัวการขับเคลื่อนการเรียนรู้ของสมอง ซึ่งการกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็กนั้น ต้องเน้นเรื่องการกระตุ้นประสาทสัมผัสและระบบการเคลื่อนไหว แต่ทั้งนี้การกระตุ้นก็จะแตกต่างกันไปทั้งในเด็กโตและผู้ใหญ่ ดังนั้นประเด็นจึงอยู่ที่ วิธีการ ซึ่ง วิธีการที่จะกระตุ้นให้สมองรับรู้เป็นขั้นตอนต้องออกแบบกิจกรรมหลายขั้นตอน เพื่อช่วยให้สมองเรียนรู้สิ่งยากได้ง่าย (พรพิไล เลิศวิชา, 2552, หน้า 118-123)

ดังนั้นการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จที่สุดเมื่อกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับประสบการณ์ทางกายภาพที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ เรา จะจำสิ่งต่างๆ ได้แม่นยำที่สุดเมื่อข้อเท็จจริงต่างๆ และทักษะฝังอยู่ในกิจกรรมจากชีวิตจริงตามธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้เกิดความจำหรือการเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์ เราเรียนรู้สิ่งต่างๆ เหล่านั้นโดยการปฏิบัติหรือการฝึกทำ โดยสมองของเราจะมีทั้งหมด สองซีก สมองซีกซ้ายคือ ตระกะตัวเลข การวิเคราะห์ สมองซีกขวา สมองเกี่ยวกับ ศิลปะดนตรี จินตนาการ การสังเคราะห์ ซึ่งสามารถพัฒนาได้โดยอาศัยหลักพื้นฐาน 3 ข้อของการพัฒนาโดยใช้สมองเป็นฐาน

พื้นฐาน 3 ข้อของการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain based Learning: BBL) ประการแรก คือการทำให้เด็กเกิดการตื่นตัวแบบผ่อนคลาย โดยการสร้างบรรยากาศให้เด็กไม่รู้สึกละเมื่อยเหมือนถูกกดดัน แต่มีความท้าทาย ชวนให้ค้นคว้าหาคำตอบ ประการที่สอง คือการทำให้เด็กจดจ่อในสิ่งเดียวกัน การใช้สื่อหลายๆแบบ รวมทั้งการยกปรากฏการณ์จริงมาเป็นตัวอย่าง และการเปรียบเทียบให้เห็นภาพ อาทิ การเชื่อมโยงความรู้หลายๆอย่างหรือการอธิบายปรากฏการณ์ด้วยความรู้ที่เด็กได้รับ และประการที่สามคือ การทำให้เกิดความรู้จากการกระทำ

ด้วยตนเอง เช่นการให้เด็กได้ลงมือทดลอง ประดิษฐ์ หรือได้เล่าประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้อง (ทิตนา แคมมณี, 2545)

3.4. ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ของ Howard Gardner

ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงความสามารถ หรือการพัฒนาสติปัญญาไว้ โดยสรุปได้ว่าเด็กแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแตกต่างกัน โดยคนทุกคนมีสติปัญญาทั้ง 8 ด้านที่อาจจะมากน้อยแตกต่างกันไป บางคนอาจจะสูงทุกด้านบางคน อาจจะสูงเพียงด้าน หรือสองด้านส่วนด้านอื่นๆปานกลางทั้งนี้ทุกคนสามารถพัฒนาปัญญาแต่ละด้านให้สูงขึ้นถึงระดับใช้การได้ถ้ามีการฝึกฝน ที่ดี มีการให้กำลังใจที่เหมาะสม ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และปัญญาด้านต่างๆสามารถทำงานร่วมกันได้ (Gardner, 1993)

จากทฤษฎีการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) และทฤษฎีพหุปัญญาของ Howard Gardner ผู้วิจัยเชื่อว่าหากเด็กได้รับการฝึกฝนตามหลักการและทฤษฎีแล้ว สมองของเด็กจะเกิดการเรียนรู้ผ่านมวลประสบการณ์ที่ได้รับจากชั้นเรียน ก่อให้เกิดทักษะหรือความชำนาญในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือทดลองทำด้วยตนเอง

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์อีกหลายทฤษฎี อาทิ Skinner ซึ่งมองว่าการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นการสร้างสมมติฐานซึ่งเกิดจากการฝึกฝน โดยเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาของเด็กที่เริ่มจากการเลียนเสียงเป็นคำๆ พยายามทำตามให้เหมือนหากมีความผิดพลาดเกิดขึ้นก็จะได้รับการแก้ไขโดยพ่อแม่ หลังจากนั้นจึงพัฒนาเป็นระดับประโยคซึ่งหากมีข้อผิดพลาด เด็กก็จะได้รับการแก้ไขและปรับเปลี่ยนจนสามารถทำได้ในที่สุด (นราวดี หลิมศิริ, 2553) และ Krashen (อ้างใน นราวดี หลิมศิริ, 2553) มองว่าการเรียนภาษาที่สองกับภาษาแรกของมนุษย์นั้นมีความแตกต่างกันโดยการเรียนภาษาแรกเกิดขึ้นโดยธรรมชาติกับเด็กทุกคนที่มีความปกติสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจและเกิดง่ายกว่าการเรียนภาษาที่สองถึงแม้ว่าจะใช้เวลาแตกต่างกัน นอกจากนี้ Krashen ยังมองว่าการเรียนภาษาที่สองของแต่ละคนนั้นอาจประสบผลสำเร็จต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆด้วย อาทิ อายุ ความมั่นใจในตนเอง

ดังนั้น หากผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยความสามารถ และประสบการณ์แล้วผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาเป้าหมายในที่สุด

4. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษาเพราะคำศัพท์ได้ถูกร้อยเรียง

เข้าด้วยกันเป็นวลี ประโยค บทความ และเรื่องราว บางครั้งคำศัพท์เพียงคำเดียวก็สามารถสื่อได้ถึงความต้องการ อารมณ์ หรือความรู้สึก เช่นการพูดของเด็กทารกหรือเด็กเล็กที่ต้องการสื่อสารแต่มีข้อจำกัดที่ทำให้ไม่สามารถพูดประโยคยาวๆ ได้จึงพูดเพียงพยางค์เดียว เช่นคำว่า “ห่ม่า” ก็แสดงให้เห็นว่าเด็กอาจหิว หรือมีความอยากในอาหารแม้ว่าจะหิวหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้อาจเพราะถูกกระตุ้นด้วยลักษณะหรือกลิ่น เป็นต้นมีผู้ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ไว้หลายประการ ดังนี้

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆ เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิดโดยปกติถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุด หรือมีความหมายในตัว ใช้ประกอบคำนำหน้าอื่น มีความหมายเช่นนั้นเช่นค่านามคำกริยา คำบุรพบท (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 258) คำศัพท์ คือ เสียง เช่นไทรศัพท์หรือคำ เช่นศัพท์บัญญัติ, คำยากที่ต้องแปล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1139) ด้าน Morris (1979) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์หมายถึง คำทุกคำในภาษาที่บุคคล วงสังคม วงการอาชีพ เชื้อชาติ ใช้ และเป็นที่น่าสนใจ ส่วน Richard (1985) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำทั้งหมดซึ่งเป็นไปได้ทั้งคำโดด คำผสม และสำนวนต่างๆ ที่ปรากฏในภาษาถือเป็นการสื่อความหมายที่มีใช้เป็นแต่เพียงค่านาม คำกริยาหรือคำคุณศัพท์เท่านั้น แต่หมายรวมไปถึงข้อมูลทุกอย่างที่ถูกถ่ายทอดออกมาได้มาจากคำศัพท์ นอกจากนี้ ในงานวิจัยต่างๆ ในประเทศไทย ได้มีผู้ให้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ไว้ดังนี้ คำศัพท์หมายถึง ถ้อยคำทุกคำที่มนุษย์ใช้ในการถ่ายทอดความหมายที่แสดงถึงความรู้ ความคิด ตลอดจนสิ่งของหรือลักษณะอาการต่างๆ และความหมายของคำศัพท์นั้น ก็เป็นที่เข้าใจได้ในกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกันในทางใดทางหนึ่ง (นราวดี หลิมศิริ, 2553) และ คำศัพท์คือ เครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความคิดของคำศัพท์ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในกลุ่มผู้เรียนอีกทั้งคำ และแนวความคิดของคำศัพท์ ควรจะต้องสอนควบคู่กันไปเสมอ (วิภาพรรณ รักษาศิลป์, 2545) ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นเสียงที่มีความหมาย เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด เพื่อสร้างความเข้าใจในกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกัน

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญในฐานะองค์ประกอบเบื้องต้นของภาษาใดก็ตาม ที่ใช้ในการสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจในกลุ่มบุคคล วงสังคม วงการอาชีพ และเชื้อชาติต่างๆ

4.2 ประเภทของคำศัพท์

ศิธร แสงธนู, 2528 (อ้างในจตุพรเพชรแก้ว, 2546) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็นสองประเภทคือ ประเภทแรก คือคำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Word) คือคำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม เช่น dog, boy, cat เป็นต้น

คำศัพท์ประเภทที่สอง คือคำศัพท์ที่ไม่มีมีความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Word) หรือเรียกว่าคำกรยะ มีดังนี้ article, preposition, etc. ซึ่งคำชนิดนี้จะมีมากกว่าคำอื่น สอนแปลความหมายไม่ได้ผล ต้องให้สังเกตการใช้และฝึกใช้โครงสร้างต่างๆ จึงจะเกิดประโยชน์ นอกจากนี้ ศิธร แสงธนู ยังแบ่งคำภาษาอังกฤษออกเป็น 4 ชนิด ดังนี้

1. คำโดด (Simple Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำอิสระ (Free Morpheme) หนึ่งหน่วยคำ และจะต้องมีเสียงเน้นหนักในคำ เช่น house, copper, aspirin
2. คำซ้อน (Complex Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำไม่อิสระตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไป เช่น lover, hopelessness
3. คำประสม (compound Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำอิสระ ตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไปมาประกอบเป็นคำใหม่ เช่น bedroom, bluebell.
4. คำประสมซับซ้อน (Compound-Complex Word) คือการนำเอาคำประสมมาประกอบกับหน่วยคำไม่อิสระ เช่น daydreamer, forthrightness

ดังนั้นอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า คำประเภทต่างๆ ที่ประกอบเข้าด้วยกันนั้นมีหน้าที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กัน โดยคำที่มีความหมายจะถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกันโดยคำศัพท์ที่ไม่มีมีความหมายแน่นอนในตัวเอง แต่ความหมายหลักจะอยู่ที่คำที่มีความหมายแต่ลักษณะทางไวยากรณ์ และความถูกต้องของประโยคจะอยู่ที่คำที่ไม่มีมีความหมายนั่นเอง นอกจากนี้ในงานวิจัยอื่นๆ ยังได้มีการระบุประเภทของคำศัพท์อีกดังนี้

นรวาตี หลิมศิริ (2553) ได้รวบรวมข้อมูลจากการแบ่งประเภทของคำศัพท์ในงานวิจัยต่างๆ ไว้ดังนี้ คำศัพท์แบ่งได้ สองประเภทตามลักษณะการใช้คือ คำศัพท์ที่นักเรียนในระดับนั้นๆ ได้พบเห็นบ่อยๆ ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Active Vocabulary) และคำศัพท์ที่นักเรียนในระดับนั้นๆ ไม่ค่อยพบเห็น หรือนานๆ จะปรากฏครั้งหนึ่งในการฟังและการอ่าน

นันทิยา แสงสิน, 2527 (อ้างใน นรวาตี หลิมศิริ, 2553) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ตามโอกาสที่จะได้ใช้หรือได้พบในแต่ละทักษะทางภาษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. คำศัพท์เพื่อการฟัง เป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในเด็กเล็ก เพราะไม่เคยเรียนรู้ภาษามาก่อน เป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย และการเรียนรู้เกิดจากการฟังก่อน
2. คำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูด ซึ่งต้องสัมพันธ์กับการฟัง คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้นต้องสามารถสื่อความหมายได้โดยคำศัพท์เพื่อการพูด จำแนกออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ คำศัพท์ที่ใช้ในบ้าน หรือระหว่างเพื่อนฝูง คำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนหรือการทำงาน และคำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อราชการ หรือใช้ในชีวิตประจำวัน
3. คำศัพท์เพื่อการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่าน และเป็นปัญหาสำหรับเด็กที่เรียนภาษา คือ ต้องรู้ความหมายเพื่อที่จะนำไปตีความเนื้อหา และข้อความที่อ่านได้

4. คำศัพท์เพื่อการเขียน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สูงและยาก เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนจะต้องได้รับการสอนที่ถูกต้อง และเป็นทางการ

จากการแบ่งตามลักษณะดังกล่าว จะพบว่าคำศัพท์เพื่อการอ่านและคำศัพท์เพื่อการเขียนเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนที่ครูผู้สอนควรมีบทบาทในการช่วยเหลือและแก้ไขให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

4.3 ความรู้คำศัพท์

ดังได้กล่าวไปแล้วข้างต้นถึงนิยาม ประเภทต่างๆของคำศัพท์ อาจกล่าวได้โดยสรุปว่า คำศัพท์มีความสำคัญต่อผู้เรียนในการเรียนภาษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาใดก็ได้ Richard,(1976) ได้สรุปเกี่ยวกับวงความรู้คำศัพท์ และความหมายของการรู้คำศัพท์ที่ผู้สอนควรคำนึงถึงไว้ว่า วงความรู้คำศัพท์ของเจ้าของภาษา สำหรับคำศัพท์เพื่อความเข้าใจ มีประมาณ 20,000-100,000คำ และมีการขยายวงความรู้ อย่างไม่หยุด ซึ่งความรู้คำศัพท์หมายถึง การที่บุคคลรู้ว่าจะพบหรือได้ใช้คำศัพท์บ่อยหรือไม่ มีคำอื่นใดอีกที่ใช้ร่วมกับคำนั้นได้ มีขีดข้อจำกัดการใช้ในบทบาทหน้าที่และสถานการณ์ใดได้บ้าง มีบทบาทหน้าที่และโครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างไร รากของคำเป็นอย่างไร เปลี่ยนรูปไปได้ อย่างไรก็ตาม บางสามารถที่จะสัมพันธ์กับคำอื่นทุกกลุ่มใดได้บ้าง มีระดับความหมาย(Semantic Value) อยู่ในระดับใด ตลอดจนรู้ว่าความหมายของคำนั้นอาจมีหลายความหมายเมื่อใช้ความสัมพันธ์ ร่วมกับคำอื่นที่ต่างกันไป

นอกจากนี้ จตุพร เพชรแก้ว (2546) ยังได้รวบรวมนิยามของการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ไว้หลายท่านได้แก่ Richard (1976), Nation (1983) และGairns and Redman (1986) ดังนี้

1. อ่านออกเสียงได้
2. สะกดได้ถูกต้อง
3. รู้จักคำศัพท์นั้นเมื่อได้ฟังหรืออ่าน
4. รู้สึกได้เมื่อต้องใช้
5. ใช้ได้ถูกหลักไวยากรณ์
6. รู้ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ ในขอบข่ายความหมายซึ่งมี 4 ลักษณะคือ

6.1 ความหมายตรงกันข้าม (Antonym)

6.2 ความหมายรวมกัน (Hyponym)

6.3 ความหมายเหมือนกัน (Synonym)

6.4 ความหมายสัมพันธ์อื่นๆ เช่นความสัมพันธ์ของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเช่น เมื่อ

กล่าวถึงface จะนึกถึง ear,eye,nose,mouth, etc.

Nation (1983) ได้แบ่งความรู้คำศัพท์ออกเป็นสองประเภท คือ Receptive Knowledge คือความรู้คำศัพท์เพื่อใช้รับ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้อ่านและฟังกับ Productive Knowledge คือความรู้คำศัพท์เพื่อใช้สื่อ เป็นคำศัพท์ที่ใช้เพื่อการเขียนหรือพูด ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 4 ประเภท คือ รูปแบบ ตำแหน่ง หน้าที่ และความหมาย ของคำศัพท์ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการจำแนกความรู้คำศัพท์

รูปแบบ	การพูด	R จำแนกเสียงของคำศัพท์ได้
	การเขียน	R คำศัพท์มีลักษณะอย่างไร P คำศัพท์นั้นเขียน หรือสะกดอย่างไร
ตำแหน่ง	รูปไวยากรณ์	R รูปประโยคแบบใดบ้างที่มีคำศัพท์นั้นปรากฏ P รูปประโยคแบบใดที่จะใช้คำศัพท์นั้น
	การปรากฏร่วมกัน	R มีคำใดบ้างที่สามารถปรากฏร่วมกับคำศัพท์นั้นได้ P คำใดบ้างที่สามารถใช้ร่วมกันกับคำนั้นได้
หน้าที่	ความบ่อยในการใช้	R รู้ว่าคำศัพท์ใดพบได้บ่อย P รู้ว่าควรใช้คำศัพท์นั้นบ่อยเพียงใด
	ความเหมาะสมในการใช้	R รู้ว่าจะพบคำศัพท์นั้นในบริบทใดบ้าง P รู้ว่าจะใช้คำศัพท์นั้นในบริบทใดบ้าง
ความหมาย	ความเข้าใจ	R รู้ความหมายพื้นฐาน P รู้ว่าจะใช้คำใดเพื่ออธิบายความหมายของคำศัพท์
	ความสัมพันธ์	R รู้ว่าคำศัพท์มีความหมายสัมพันธ์กับคำใดบ้าง P รู้ว่าสามารถใช้คำใดแทนได้บ้าง

ที่มา: พะเยา พรหมเทศ, 2550, หน้า 8-9

จากนิยามและข้อมูลที่ปรากฏดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่า หากผู้เรียนมีทักษะทางการใช้คำศัพท์อย่างครบถ้วน รู้จักการใช้ที่เหมาะสมตามบริบท การเรียนภาษาใดโดยอ้อมประสบผลสำเร็จและสามารถนำมาใช้ได้เหมือนภาษาที่ 1 แต่ทั้งนี้เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องมีความตระหนักในการส่งเสริม และสร้างสรรค์กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน

4.4 หลักการเลือกคำศัพท์สำหรับใช้สอน

Lado (1986) ได้เสนอแนะคำศัพท์ที่ควรใช้สำหรับการสอนว่า คำศัพท์ควรมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน ควรมีปริมาณตัวอักษรในคำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งในด้านระดับอายุ และสติปัญญา ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางปัญญา

ของผู้เรียน กล่าวคือ ไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนหนึ่งๆ และควรเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้ใช้ในชีวิตประจำวัน

Gairns and Redman (1986) ได้แบ่งคำศัพท์ที่ควรนำมาสอนว่า ควรเป็น คำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนทั้งที่เกี่ยวกับการพูด การเขียน กิจกรรมการสอนและการฝึกหัด โครงสร้างไวยากรณ์ การทำแบบฝึกหัด หรือการทำกิจกรรมในห้องเรียนหรืออาจจะเป็นคำศัพท์ที่มาจากสื่อการสอน เช่น สื่อในสถานศึกษา สื่อที่ครูนำมาเข้ามาสอนในห้องเรียนรวมถึงบทเรียน แบบฝึกการบรรยาย บทบาทสมมุติ แบบฝึกหัด และวีดีโอ เป็นต้น คำศัพท์ที่มาจากตัวผู้เรียนเองก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ควรนำมาสอน เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่สามารถเดาความหมายได้ ผู้เรียนจึงต้องถามจากครูผู้สอน และอาจเป็น คำศัพท์ที่มาจากกิจกรรมการฝึกคำศัพท์ที่ครูสร้างขึ้นสำหรับนักเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำ เป็นต้น

Mackay (1976) อ้างใน จตุพร เพชรแก้ว (2546) ได้เสนอแนวคิดในการเลือกคำศัพท์สำหรับนำมาสอนว่า ควรเป็น คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย ซึ่งจะพบบ่อยในหนังสือ เป็นคำที่นักเรียนรู้จักจึงต้องนำมาสอนเพื่อให้ นักเรียนได้ใช้อย่างถูกต้อง หรือเป็นคำศัพท์ที่มีอัตราความถี่จากหนังสือต่างๆ สูง กล่าวคือเป็นคำที่พบได้ในหนังสือหลายเล่ม ซึ่งความถี่ในการปรากฏของคำสูงมากเท่าไร ย่อมแสดงถึงคุณค่าของคำนั้นๆ นอกจากนี้ คำศัพท์ที่ปรากฏในสถานการณ์หรือภาวะขณะนั้น แม้ไม่ปรากฏบ่อยในที่อื่นแต่หากเป็นคำที่จำเป็นต้องใช้กับสถานการณ์นั้นก็ควรนำมาสอนหรือคำที่ครอบคลุมความหมายหลายอย่าง หรืออาจใช้แทนคำอื่นได้ก็ควรนำมาสอนเช่นกัน และ คำที่เรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่มีความหมายคล้ายภาษาเดิม มีความหมายชัดเจน สั้น จำง่ายก็เหมาะสมสำหรับการนำมาสอนเช่นกัน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การเลือกคำศัพท์สำหรับผู้เรียนนั้นควรคำนึงถึงวุฒิภาวะ ระดับ และความจำเป็นสำหรับผู้เรียน อีกทั้งควรเป็นคำที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์เป็นคำที่ใช้บ่อย และหรือเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนจึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพ

5. ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย ของแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

กัญญา ยี่ดวง (2550, หน้า 19) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง เอกสารหรือแบบฝึกที่ใช้เป็นสื่อกลางที่ทำขึ้นประกอบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาจนเกิดความเข้าใจ และฝึกฝนจนได้แนวคิดที่ถูกต้อง เกิดทักษะในเรื่องนั้นๆ เป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจในบทเรียนว่ามากน้อยเพียงใด เป็นการเสริมความรู้ให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีทักษะที่สูงขึ้น

กฤษยา แสงเดช (2545ข, หน้า 5) กล่าวถึงแบบฝึกหัดว่า แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทุกคนใช้ในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะของนักเรียนในแต่ละวิชา

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าแบบฝึกเสริมทักษะหรือแบบฝึกหัด หมายถึง สื่อการสอนหรือกิจกรรมที่จัดทำหรือสร้างขึ้น อย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้แก่ผู้เรียน และใช้ฝึกฝนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

5.1 ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทำงานรวดเร็ว นักเรียนได้ลงมือฝึกฝนด้วยตนเอง (กัญญา ยี่ดวง, 2550, หน้า 27)

สนิท สัตโยภาส, 2532, หน้า 41) กล่าวว่า แบบฝึกมีไว้ให้กับผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยให้เกิดทักษะและแตกฉานในบทเรียน ซึ่งการใช้แบบฝึกควรให้นักเรียนเกิดความพอใจด้วย

ดังนั้น แบบฝึกเสริมทักษะมีความสำคัญเนื่องจาก เป็นสื่อช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทางภาษาดีขึ้น และนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งยังก่อให้เกิดประสบการณ์ทางภาษาในผู้เรียนอีกด้วย

5.2 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

แบบฝึกเสริมทักษะที่ดี คือต้องสร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยา มีภาษาง่าย น่าสนใจ ฝึกหลายๆแบบ โดยคำนึงถึงความยาก ง่าย เนื้อหา และระยะเวลาในการฝึก (กัญญา ยี่ดวง, 2550, หน้า 21) โดยมีคำสั่งและคำอธิบายอย่างชัดเจน มีตัวอย่างที่ให้แนวคิดหลายแนว มีภาพประกอบ (ประชุมพร สุวรรณตรา, 2523, อ้างใน กัญญา ยี่ดวง, 2550, หน้า 21)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะที่กล่าวมา อาจสรุปได้ว่า แบบฝึกต้องมีเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีหลายรูปแบบน่าสนใจ มีคำชี้แจงสั้นๆ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของผู้เรียนใช้เวลาให้เหมาะสม เนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

5.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, (2531, หน้า 74) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะไว้ตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการโดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อยๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด

3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดจะประกอบด้วยอะไรบ้างแล้ว สร้างแบบทดสอบซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องแบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอนแบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้

4. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

5. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

6. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้าเพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดทำเป็นตอนเป็นเรื่องเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

7. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องคุณภาพของแบบฝึก และคุณภาพของแบบทดสอบ

8. ปรับปรุงแก้ไข

9. รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

สรุปได้ว่าแบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่มุ่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ พัฒนาทักษะ และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการปฏิบัติที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จตุพร เพชรแก้ว, (2546) ศึกษาเรื่อง การใช้กลวิธีลึกลับเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ความคงทนในการจำ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4กลุ่มเป้าหมายสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4จำนวน 21 คนจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำการทดลองในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น16คาบ ในการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้นั้นใช้แบบทดสอบชุดเดิมโดยการสอบหลังเรียนนั้นจะเว้นระยะหลังการเรียนไปแล้วทั้งสิ้น14วันเพื่อทดสอบความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการ เรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการสอนโดยวิธีลึกลับ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยกลวิธีลึกลับมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์หลังจากการเรียนการสอนที่ใช้กลวิธีลึกลับ 14 วัน และผู้เรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการสอนโดยวิธีลึกลับ

นราวดี หลิมศิริ, (2553) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวการสอนโดยตรงกับแนวการสอนโดยอ้อม กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานปีการศึกษา 2542 จำนวนทั้งสิ้น 42 คน โดยในการวิจัยจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 21 คน ซึ่งนักเรียนกลุ่มที่ 1 จะสอนตามวิธีปกติ ส่วนกลุ่มที่ 2 นั้นจะสอนโดยวิธีการสอนโดยอ้อม จากนั้นใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนตามวิธีปกติกับการสอนโดยวิธีอ้อม ผลการวิจัยพบว่า ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มที่สอนโดยอ้อมสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ในด้านความคิดเห็นที่มีต่อแนวการสอนทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับดีเท่าๆกัน

ศุภวรรณ ทะกันจร, (2542) ศึกษาความรู้ด้านไวยากรณ์ และการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนอนุเจตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการกำหนดงานเพื่อยกระดับความตระหนักด้านไวยากรณ์ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิงจังหวัดเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนยกระดับความตระหนักด้านไวยากรณ์ จำนวน 9 แผน แบบทดสอบเพื่อการตัดสินความถูกต้องด้านไวยากรณ์ จำนวน 7 ชุด และงานเขียนอนุเจตของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการกำหนดงาน เพื่อยกระดับความตระหนักด้านไวยากรณ์ สามารถใช้โครงสร้างที่เรียนจากงานที่กำหนดให้ในการเขียนอนุเจตได้ด้วยความถูกต้องในระดับพอใช้-ดี

วิภาพรรณ รักษาศิลป์, (2545) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนด้วยคำคล้องจอง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการศึกษาคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือ แผนการสอนที่ใช้คำคล้องจอง ประกอบการสอนจำนวน 10 แผน ซึ่งใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองและแผนการสอนตามปกติจำนวน 10 แผน ใช้กับกลุ่มควบคุม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม และแบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม นักเรียนมีความกระตือรือร้นกล้าแสดงออก และมีความมั่นใจในการเรียน ในการทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนนั้นนักเรียนได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่สอนด้วยคำคล้องจองสูงกว่ากลุ่มปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เดชา เซซ่ง, (2546) ศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้ศัพท์ และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2545 จำนวน 48 คน ทำการทดลองโดยการสอนที่ใช้กิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่าย

ความหมาย โดยทำการสอบก่อน และหลังการเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า หลังการเรียนโดยใช้ กิจกรรมผังสัมพันธ์ช่วยขยายความหมาย ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในด้านการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

พะเยา พรหมเทศ,(2550) ศึกษาการใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือการเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนจำนวน39 คน โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยคือ 21 คาบเรียน ใช้แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้สำหรับการทดสอบก่อน และหลังการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ในการเรียน การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์นั้น ผู้เรียนมีคะแนนความรู้คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

กัญญา ยี่ดวง,(2550) ได้ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับคาบเส้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีกลุ่มประชากรคือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับคาบเส้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านริมใต้จำนวน1คนทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจำนวน16แบบ ฝึกและใช้แผนการสอนประกอบ ประเมินผลการทดลองโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลัง เรียนโดยกำหนดเกณฑ์การผ่านผลการประเมินไว้คือร้อยละ 80 ผลการทดลองพบว่า แบบฝึก ทักษะที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับเวลา และความสนใจของผู้เรียน มีความหลากหลายทั้ง รูปแบบและการฝึกฝน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสะกดคำ โดยผู้เรียนมีผลคะแนนในการ ทดสอบก่อนเรียน คือ ร้อยละ 42.5 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินแต่หลังจากได้รับการพัฒนา แล้ว ผู้เรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนคือร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และรายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทำ ให้พบว่า การพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเพื่อให้เกิดทักษะและ ความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้สอน มีบทบาทที่สำคัญในการสร้างสื่อ และ นวัตกรรม ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการ ตามวัย ประสบการณ์ และความสนใจ แบบฝึก ทักษะจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า จะสามารถส่งเสริมผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างทักษะทางการสื่อสารแก่ผู้เรียนในที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่างๆดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 266 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เนื่องด้วยเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนให้ปฏิบัติหน้าที่สอนเพียงห้องเดียวจากทั้งหมด 7 ห้อง ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 จำนวน 34 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการสอบจากการสอบเพื่อจัดกลุ่มเรียนเมื่อแรกเข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในลำดับที่ 1-34 จากนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดในขณะนั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบฝึกทักษะ เรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ วิชา ภาษาอังกฤษ 6 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 แบ่งออกเป็น 4 เรื่อง โดยแต่ละเรื่องจะประกอบด้วยสองส่วนคือ ส่วนใบความรู้ และส่วนแบบฝึกหัด ดังนี้

เรื่องที่ 1 Adverb of Frequency (คำกริยาวิเศษณ์แสดงความถี่)

เรื่องที่ 2 Adjective Appearance (คำคุณศัพท์บอกรูปร่าง หรือขนาด)

เรื่องที่ 3 Adjective Character (คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ หรือลักษณะ)

เรื่องที่ 4 Adjective Feelings (คำคุณศัพท์บอกความรู้สึก)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการเรียนรู้จำนวน 15 ข้อ ประเมินความพึงพอใจ 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร สารการเรียนรู้ ขอบเขตเนื้อหาที่จะทดสอบ และรูปแบบของข้อสอบ

2. เขียนข้อคำถามที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกข้อเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน โดยจัดเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 30 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ จากนั้นจึงกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน สำหรับแต่ละข้อคือ 1 คะแนนสำหรับคำตอบที่ถูกต้อง และ 0 คะแนนสำหรับคำตอบที่ผิด

3. นำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 3 คน ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยค่า IOC ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.50 จึงถือว่าข้อสอบนั้นสามารถนำมาใช้ได้ (อำไพ เกียรติชัย และคณะ, 2545, หน้า 69) ซึ่งผลปรากฏว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC 0.50 ขึ้นไป สรุปได้ว่าข้อคำถามทุกข้อวัดได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ ตลอดจนได้ทำการปรับปรุงแก้ไข ข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงคัดเลือกข้อคำถามจากคู่ขนานมาจำนวน 30 ข้อ โดยเลือกจาก ข้อคำถามที่มีค่า IOC สูงสุด คือ 1 เพื่อกำหนดเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงนำมาสลับข้อ สลับตัวเลือก เปลี่ยนประธานของประโยค เพื่อกำหนดเป็นแบบทดสอบหลังเรียน

4. นำแบบทดสอบทั้ง 30 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่เรียนรายวิชา อ 23102 จำนวน 34 คน เพื่อแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่อง

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การสร้างและการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ผู้รายงานได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และ หลักสูตรรายวิชา อ 23102 ภาษาอังกฤษ 6

2. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหา และสร้างแบบฝึกทักษะ

3. ศึกษาข้อขยายสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของรายวิชา อ 23102 ภาษาอังกฤษ 6 เพื่อจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะ ซึ่งได้เลือกสาระการเรียนรู้ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำศัพท์ มาทำการสร้างสื่อ เนื่องจากเป็นเรื่องที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

4. แบ่งเนื้อหาของแบบฝึกทักษะออกเป็น 4 เรื่อง ประกอบด้วย

เรื่องที่ 1 Adverb of Frequency (คำกริยาวิเศษณ์แสดงความถี่)

เรื่องที่ 2 Adjective Appearance (คำคุณศัพท์บอกรูปร่าง หรือขนาด)

เรื่องที่ 3 Adjective Character (คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ หรือลักษณะ)

เรื่องที่ 4 Adjective Feeling (คำคุณศัพท์บอกความรู้สึก)

5. กำหนดผลการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำ กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของเนื้อหาแต่ละเรื่องที่ใช้ในบทเรียน

6. จัดทำแบบฝึกทักษะ โดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็นหน่วยย่อย โดยเรียงลำดับเนื้อหา ตามลำดับที่ปรากฏในหนังสือเรียน ประกอบด้วย

เรื่องที่ 1 Adverb of Frequency (คำกริยาวิเศษณ์แสดงความถี่)

เรื่องที่ 2 Adjective Appearance (คำคุณศัพท์บอกรูปร่าง หรือขนาด)

เรื่องที่ 3 Adjective Character (คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ หรือ ลักษณะ)

เรื่องที่ 4 Adjective Feelings (คำคุณศัพท์บอกความรู้สึก)

7. จัดทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง เพื่อทบทวนความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละเรื่องที่ได้ศึกษา

8. นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจแก้ไขใน ด้านรูปแบบ เนื้อหา ความถูกต้อง และความเหมาะสม

9. นำแบบฝึกทักษะมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้ในชั้นการทดลองต้นฉบับ กับนักเรียนกลุ่มทดลอง(ชั้นม.3/6)

10. นำข้อบกพร่องที่พบ และข้อเสนอแนะจากการทดลอง กับนักเรียนกลุ่มทดลอง(ชั้นม.3/6)จำนวน 34 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะและดำเนินการจัดทำต้นฉบับเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองนำไปใช้จริงต่อไป

11. นำแบบฝึกทักษะไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย(ชั้นม.3/7)จำนวน 34 คนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

11.1 ให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนอย่างละเอียด โดยอ่านจากคำแนะนำในการศึกษาด้วยแบบฝึกทักษะ

11.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน(Pre-test) ครูตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน และให้คะแนน

11.3 นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ในแบบฝึกทักษะให้ครบถ้วน จากนั้น ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตามใบกิจกรรมของแต่ละชุดและตรวจคำตอบจากเฉลย ร่วมกันกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำเช่นนี้ทุกเรื่อง จนครบ

11.4 ครูตรวจสอบการทำแบบฝึกปฏิบัติ ตามใบกิจกรรม ของนักเรียนทุกเรื่องในแบบฝึกทักษะ

11.5 หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะ จบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

11.6 นำผลคะแนนของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติตามใบกิจกรรม ทุกเรื่องในแบบฝึกทักษะ มาหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

11.7 นำผลคะแนนของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

11.8 นำค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ที่ได้มาตรวจสอบว่าแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) (อัญชลี ธรรมะวิธิกุล, 2550, หน้า 15) หรือไม่

การสร้างและการหาคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อ แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ของการจัดการเรียนการสอนโดยแบบฝึกทักษะที่จะทำให้ให้นักเรียนศึกษาแล้วเกิดการเรียนรู้ และมีความพึงพอใจ เพื่อกำหนดโครงสร้าง และเนื้อหา และรูปแบบในการประเมิน

2. กำหนดรูปแบบรายละเอียดของข้อคำถามและศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะโดยเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ ลิเกิร์ต (Likert) (พิสนุ พงศ์ศรี, 2549, หน้า 229) ตลอดจนศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

3. สร้างแบบสอบถาม แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างและรูปแบบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC เฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

4. ปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. ให้นักเรียนกรอกแบบสอบถามเพื่อสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ รายวิชา อ 23102 ภาษาอังกฤษ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6. วิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ รายวิชา อ 23102 ภาษาอังกฤษ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลการวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้รายงานดำเนินการโดยนำแบบฝึกทักษะที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน ดังนี้

ขั้นทดลองใช้ ใช้เวลา 2 สัปดาห์ๆ ละ 3 คาบ โดยนำแบบฝึกทักษะที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว ไปปรับปรุงแก้ไขและทดลองใช้กับกลุ่มทดลองใช้ จำนวน 34 คน เพื่อปรับปรุง แก้ไข และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

นำแบบฝึกทักษะที่ผ่านการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ และพัฒนาแล้ว ในกลุ่มทดลองใช้ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยก่อนเริ่มเรียนให้ผู้เรียนทำ

เมื่อผู้เรียนเรียนจบทั้ง 4 เรื่องแล้ว ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ

นำผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องแต่ละเรื่อง และผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

นำคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2)

E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบฝึกหัดตามใบกิจกรรมของนักเรียนทั้งหมด

E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด

วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ รายวิชา อ 23102 ภาษาอังกฤษ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ $\bar{X}$, S.D. t (t-dependent)

วิเคราะห์ความตรงด้านเนื้อหา โครงสร้างและรูปแบบ ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ รายวิชา อ 23102 ภาษาอังกฤษ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ ใช้ดัชนีความสอดคล้องและความเหมาะสม สูตร IOC

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ รายวิชา อ 23102 ภาษาอังกฤษ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลผลดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 166)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (อัญชลี ธรรมะวิธิกุล, 2550, หน้า 10)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญของผู้เชี่ยวชาญอาจจะเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

ค่าประสิทธิภาพของชุดการสอน (E_1 / E_2)

คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (อัญชลี ธรรมะวิธิกุล, 2550, หน้า 15)

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ คือ ผลรวมคะแนนของการทำแบบฝึกหัดทุกหน่วย

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกหน่วย

N คือ จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด

$\sum Y$ คือ ผลรวมคะแนนของการทำแบบทดสอบหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

การกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับว่าสื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ คือ ด้านความรู้ ความจำ E_1/E_2 มีค่า 80/80 ขึ้นไป ด้านทักษะปฏิบัติ E_1/E_2 มีค่า 70/70 ขึ้นไป โดยที่ค่า E_1/E_2 ต้องไม่แตกต่างกันเกินกว่าร้อยละ 5

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (พิสนุ พงศรี, 2549, หน้า 293)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เรียน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (พิสนุ พงศรี, 2549, หน้า 295 – 296)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X คือ คะแนนของผู้เรียนแต่ละคน

X^2 คือ คะแนนของผู้เรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

$\sum X^2$ คือ ผลรวมของคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนยกกำลังสอง

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum X)^2$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N คือ จำนวนผู้เรียน

ค่า t (t-dependent)

คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (พิสนุ พงศรี, 2549, หน้า 304)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ D แทน ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่

$$df = N - 1$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานการใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์เพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยานันท์ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	จำนวน	คะแนนเต็ม	ΣX	$\bar{X}$	ร้อยละ
	นักเรียน (คน)				
การทำกิจกรรมตามแบบฝึกกิจกรรม (E_1)	34	200	5595	165	82.3
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ (E_2)	34	30	817	24.03	80.1

จากตาราง 2 พบว่าร้อยละของคะแนนการทำกิจกรรมตามแบบฝึกกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 82.3 และร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 80.1 ($82.3/80.1$) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ($80/80$)

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์

ตาราง 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t-test
ก่อนเรียน	34	30	12.7	2.65	-17.583
หลังเรียน	34	30	24.03	3.61	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .001$)

จากตาราง 3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 12.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.65 และเมื่อเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์ วิชา ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 24.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.61 เมื่อนำไปทดสอบความแตกต่าง (t-dependent) พบว่า คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์

ตาราง 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์ วิชา ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1.	องค์ความรู้ในแบบฝึกทักษะ น่าสนใจและกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน	4.37	0.78	มาก
2.	ภาษาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเป็นภาษาที่ง่าย และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.15	0.74	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3.	เวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับงานที่มอบหมาย	4.28	0.75	มาก
4.	คำชี้แจงการเรียนรู้ชัดเจน ปฏิบัติได้	4.22	0.88	มาก
5.	การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับกิจกรรมและผู้เรียน	4.21	0.86	มาก
6.	กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้อยากเรียนรู้	4.27	0.85	มาก
7.	กิจกรรมการเรียนรู้มีการปฏิบัติเป็นขั้นตอน	4.21	0.83	มาก
8.	ครูให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.27	0.77	มาก
9.	ครูให้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น	4.04	0.83	มาก
10.	ครูให้โอกาสผู้เรียนปรับปรุง พัฒนางานของตนเอง	4.19	0.76	มาก
11.	นักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น	4.18	0.86	มาก
12.	นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.45	0.73	มาก
13.	นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.32	0.76	มาก
14.	นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.19	0.79	มาก
15.	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.32	0.86	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.24	0.80	มาก

จากตาราง 4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาตามรายการพบว่ารายการ นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยมากกว่ารายการอื่น ๆ คืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา คือ รายการ องค์ความรู้ในแบบฝึกทักษะ น่าสนใจและกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น ๆ คือรายการครูให้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ โดยกำหนดสมมุติฐานทางการวิจัยว่า 1) แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากขึ้นไป

สรุปผลการวิจัย

การตรวจสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) ผลการวิจัยพบว่าร้อยละของคะแนนการทำกิจกรรมตามแบบฝึกกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 82.3 และร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 80.1 ($82.3/80.1$) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (80/80) เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

การตรวจสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 12.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.65 และเมื่อเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ วิชา ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 24.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.61 เมื่อนำไปทดสอบความแตกต่าง (t-dependent) พบว่า คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ก่อนเรียนกับหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ทุกประการ

การตรวจสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากขึ้นไป จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาตามรายการ พบว่ารายการ นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยมากกว่ารายการอื่นๆ คืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา คือ รายการ องค์ความรู้ในแบบฝึกทักษะ น่าสนใจและกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ คือรายการครูให้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการตรวจสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงให้เห็นว่าร้อยละเฉลี่ยของคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 82.3 และร้อยละเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 80.1 (82.3/80.1) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (80/80) แสดงว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้รายงานสร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนต่างๆ ดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจาก การวิเคราะห์หลักการ ทฤษฎี เอกสารหลักสูตร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ เอกสารเกี่ยวกับการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างละเอียดถี่ถ้วน ก่อนดำเนินการสร้างชุดการสอนแต่ละชุด ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของแบบฝึกทักษะด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการสอน รวมทั้งด้านการวัดและการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ ที่พัฒนาผู้เรียนในลักษณะเดียวกันคืองานวิจัยของสายพร นาสะออง (2553) ซึ่งได้ใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชา ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชา ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ชุดที่ 1-4 โดยรวมค่า E_1/E_2 เท่ากับ 83.61/81.75 เมื่อพิจารณารายชุด ปรากฏว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้น มีคะแนนร้อยละสูงกว่า 80 และกัญญา ยี่ตวง, (2550) ได้ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับคาบเส้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีกลุ่มประชากรคือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับคาบเส้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านริมใต้ จำนวน 1 คน ทดลองโดยใช้แบบฝึก

ทักษะการเขียนสะกดคำจำนวน 16 แบบฝึก และใช้แผนการสอนประกอบประเมินผลการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านผลการประเมินไว้คือร้อยละ 80 ผลการทดลองพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับเวลาและความสนใจของผู้เรียน มีความหลากหลายทั้งรูปแบบและการฝึกฝนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสะกดคำ ซึ่งผู้เรียนมีผลคะแนนในการทดสอบหลังเรียนคือร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ วิชา ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.65 และเมื่อเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์แล้ว ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 24.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.61 เมื่อนำไปทดสอบความแตกต่าง (t-dependent) พบว่า คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลจากการพัฒนาความรู้ทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความจำในคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น ผ่านการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากมวลประสบการณ์ที่ได้รับในแบบฝึกทักษะดังกล่าว แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ วิชา ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบฝึกทักษะที่มีกิจกรรมในการสอนมีความหลากหลายน่าสนใจ มีการใช้ภาษาและความยากง่ายที่เหมาะสม เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะทำการเรียนต่อไป นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีสื่อการเรียนการสอนและภาพประกอบที่หลากหลาย ชัดเจนเหมาะสมกับวัย ประสบการณ์และความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนมีทักษะการใช้คำศัพท์เพิ่มขึ้น และมีความรู้ความจำคำศัพท์ที่เกิดจากการเน้นย้ำซ้ำทวนในการทำแบบฝึกทักษะสามารถ นำความรู้จากการเรียนผ่านแบบฝึกทักษะชุดนี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนและชีวิตประจำวันได้ โดยสามารถสังเกตได้จากค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบหลังเรียนที่มากกว่าค่าเฉลี่ยผลการทดสอบก่อนเรียนถึง 11.33 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพะเยา พรหมเทศ, (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อน และหลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ โรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการวัด โดยหลังการพัฒนา นักเรียนมีความรู้คำศัพท์และคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้ การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ และงานวิจัยของ จตุพร เพชรแก้ว (2546) ได้ทำการศึกษาการใช้กลวิธีลินซ์ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ความคงทนในการจำ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการ

ทดลองแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการทดลองมีความรู้ทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และในงานวิจัยของวิภาพรรณ รักษาศิลป์ (2545) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนด้วยคำคล้องจองพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของนราวดี หลิมศิริ (2553) ที่ได้ทำการวิจัยในการเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ และความคิดเห็นของนักเรียนโดยใช้แนวการสอนโดยตรงกับแนวการสอนโดยอ้อม พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยอ้อมมีความรู้ในคำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยตรง และกาญญาณีดวง (2550) ได้ใช้แบบฝึกทักษะการการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับคาบเส้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีกลุ่มประชากรคือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับคาบเส้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านริมใต้ จำนวน 1 คนทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจำนวน 16 แบบฝึก และใช้แผนการสอนประกอบ ประเมินผลการทดลองโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านผลการประเมินไว้คือร้อยละ 80 ผลการทดลองพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับเวลา และความสนใจของผู้เรียน มีความหลากหลายทั้งรูปแบบและการฝึกฝน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสะกดคำ โดยผู้เรียนมีผลคะแนนในการทดสอบก่อนเรียนคือร้อยละ 42.5 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่หลังจากได้รับการพัฒนาแล้ว ผู้เรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนคือร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นคำศัพท์นั้น ไม่ว่าจะใช้กลวิธีหรือการใช้แบบฝึกทักษะ ย่อมสามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความจำในคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 เมื่อพิจารณาตามรายการพบว่ารายการนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยมากกว่ารายการอื่นๆ คืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมาคือรายการองค์ความรู้ในแบบฝึกทักษะ น่าสนใจและกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น ๆ คือรายการครูให้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) และในด้านข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะว่าครูควรสอนแต่ละเนื้อหาให้ช้าลง หรือให้ใช้เวลากับแต่ละเนื้อหาให้มากขึ้น แต่ในภาพรวมนักเรียนหลายคนได้แสดงความคิดเห็นว่าพึงพอใจกับการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะดังกล่าวแสดงว่านักเรียนมีความสนใจ ความตั้งใจ มีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดในแบบฝึก

ทักษะแต่ละชุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายพร นาละยอง (2553) ที่ได้ใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังเหนือวิทยาซึ่งลักษณะของชุดการสอนดังกล่าว มีความคล้ายคลึงกับแบบฝึกทักษะมาก หากแต่ต่างกันว่าแบบฝึกทักษะไม่มีเฉลยสำหรับแต่ละกิจกรรม อีกทั้งไม่มีแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นองค์ประกอบภายในชุดฝึก ซึ่งในงานวิจัยดังกล่าว ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

1. แบบฝึกทักษะในงานวิจัยชุดนี้เป็นแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยการศึกษา คำศัพท์ที่ปรากฏในบทเรียนดั่งนั้น ผู้เรียนจึงได้รับการฝึกฝนแบบทวนซ้ำผ่านการทำแบบฝึกทักษะ จึงทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ง่าย และสามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนได้ เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนคุ้นเคย ดั่งนั้นครูผู้สอนท่านอื่น หรือนักเรียนกลุ่มอื่นในระดับเดียวกัน สามารถนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้โดยครูผู้สอนควรดูแล และให้คำอธิบายประกอบ

2. แบบฝึกทักษะชุดนี้มีส่วนเนื้อหาเพิ่มเติม และข้อสังเกตสำหรับการใช้คำศัพท์แต่ละประเภท ดั่งนั้น ครูผู้สอนควรเน้นและชี้ให้นักเรียนเห็นถึงข้อสังเกตดังกล่าว เช่น การใช้ Perceptive verb ถ้าอยู่ในประโยคปกติ จะแปลว่า “ทำให้” แต่หาก เติม -ed หรือ -ing จะแปลว่า “รู้สึก” หรือ “น่า...” กล่าวคือ หน้าที่คำจะเปลี่ยนเป็นคำคุณศัพท์ ดั่งนั้นครูผู้สอนควรแนะนำนักเรียนถึงการสังเกตบริบท เพื่อการแปลเนื้อความที่ถูกต้อง

3. ครูผู้สอนควรอธิบายวิธีการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนการจัดการเรียนรู้

4. ครูผู้สอนควรตรวจสอบพิจารณาหาข้อมูลของผู้เรียนหลังจากทดสอบก่อนเรียน เพื่อดูว่าเรื่องใดหรือกิจกรรมใดที่ผู้เรียนมีความรู้แล้ว ครูอาจผ่านกิจกรรมนั้นไปหรือทบทวน

เพียงเล็กน้อย เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนและครบกระบวนการ

5. ครูผู้สอนควรอธิบายเพิ่มเติม กรณีที่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจ หรือมีความผิดพลาดในกิจกรรมใดของแบบฝึกทักษะ ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ และความเข้าใจที่ถูกต้องแก่นักเรียน เพราะจากผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่ารายการครูให้ข้อมูล

ย้อนกลับในการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการ ของนักเรียน ที่ต้องการให้ครูมีปฏิสัมพันธ์ หรือข้อมูลสะท้อนกลับ หลังการเรียน แต่ละเรื่องในแบบฝึกทักษะ

6. ครูผู้สอนควรบันทึกปัญหา อุปสรรคและข้อสงสัยที่นักเรียนซักถาม เพื่อเก็บข้อมูล ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และควรติดตามผลการใช้เพื่อจะได้นำข้อมูลไปปรับปรุงให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการนำไปใช้ ครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาคำศัพท์ประเภทอื่นๆในระดับชั้นนี้ หรือระดับชั้นอื่นๆต่อไป
2. ควรมีการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนปกติของครู เพื่อให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
3. ควรศึกษาในเรื่องเวลาที่เหมาะสม สำหรับใช้ในการเรียนและทำแบบฝึกทักษะ ตลอดจนความยากง่ายของคำศัพท์และกิจกรรมให้เหมาะสมและสัมพันธ์กัน
4. ควรปรับปรุงหรือพัฒนาแบบฝึกทักษะดังกล่าวให้มีความหลากหลาย และมีเนื้อหาที่ซับซ้อนมากขึ้นในระดับชั้นอื่นๆที่สูงขึ้น
5. ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะดังกล่าวไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญา ยี่ดวง.(2550).การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับคาบเส้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3,การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม.(การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กุกศยา แสงเดช.(2545ข).ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา.กรุงเทพฯ:วี เจพรีนติ้ง.จตุพร เพชรแก้ว.(2546).การใช้กลวิธีลินซ์เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ความคงทนในการจำและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ,วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.สืบค้นเมื่อ2 พฤศจิกายน 2555,
จากhttp://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/fulltext.php?id=9980#
- เดชา เซซ่ง.(2546).การใช้กิจกรรมผังสัมพันธ์ขยายความหมายเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ติศนา แคมมณี.(2545).ศาสตร์การสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2555, จาก http://-theory-g6.blogspot.com/2009/11/blog-post_16.html
- นราวดี หลิมศิริ.(2553). การเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวการสอนโดยตรงกับการแนวสอนโดยอ้อม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรพิไล เลิศวิชา.(2552).ครูเก่ง เด็กฉลาด.(พิมพ์ครั้งที่ 1).กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- พรพิไล เลิศวิชา.(2552).สอนภาษาไทย ตามแนวคิด Brain Based Learning.(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- พะเยา พรหมเทศ .(2550).**การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า,**
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เชียงใหม่.สืบค้นเมื่อ2 พฤศจิกายน 2555,
จากhttp://library.cmu.ac.th/digital_collection/theses/fulltext.php?id=16265#
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2549). **เทคนิควิธีประเมินโครงการ** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : พิมพ์งาม.
- ไพสิฐ บุริบูรณ์ .(2554).ภาษา อุดมการณ์ และการครองใจ.**วารสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**,17(6),23-59.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2556).**พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2554.**(พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ:บริษัท ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์จำกัด(มหาชน).
- โรงเรียนวังเหนือวิทยา. (2550). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ:โรงเรียนวังเหนือวิทยา.**
- วิภาพรรณ รักษาศิลป์.(2545). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนด้วยคำคล้องจอง** .วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา),มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เชียงใหม่.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล.(2555).**ทฤษฎีภาษาศาสตร์**. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2555. จาก pioneer.chula.ac.th/~awirote/courses/ling-theo/lx621-54b.pdf.
- ศุภวรรณ ทะกันจร.(2542).**ความรู้ด้านไวยากรณ์และการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนอนุเจตของ นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการกำหนดงานเพื่อยกระดับ ความตระหนักด้านไวยากรณ์.**วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เชียงใหม่.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน).(2554).**รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET)ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา2554.**
- สนิท สัตโยภาส.(2532).**การผลิตสื่อการเรียนการสอนประเภทหนังสือและสิ่งพิมพ์**.
เชียงใหม่.ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สหวิทยาลัยล้านนาเชียงใหม่.
- สายพร นาละออง.(2554).**การศึกษามลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังเหนือวิทยา จังหวัดลำปาง โดยใช้ชุดการสอน.**การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย),มหาวิทยาลัยรามคำแหง,กรุงเทพฯ.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.(2531).**แนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการสำหรับข้าราชการครู สปช.** กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.(2554).**ก้าวสู่อาเซียน.** (พิมพ์ครั้งที่ 1).กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.(2555).**แนวทางการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมาตรฐานสากล.**(พิมพ์ครั้งที่ ฉบับปรับปรุง).กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.(2552).**ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**(พิมพ์ครั้งที่ 1).กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- อัญชลี ธรรมะวิสิฎกุล. (2550). **เอกสารประกอบการนิเทศ เรื่องบทเรียนสำเร็จรูป.** ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- อำไพ เกียรติชัยและคณะ. (2550). **การศึกษาอิสระ.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Gairns, R. and S. Redman.(1986).**Working with words.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Gardner H. (1993). **Frames of mind: theory of multiple Intelligences.** Fontana Press.
- Krashen, S.D.(1987).**Principle and practice in second language acquisition.** Englewood Cliffs:Prentice Hall.
- Lado R.(1986).**Language teaching: A scientific Approach.** New York: McGraw hill.
- Morris W., Ed.(1979).**The American heritage dictionary of the English language.** New York: Academic Press.
- Nation,I.S.P.(1983).**Teaching and learning vocabulary.** English Language Institute. University of Wellington.
- Richards, J.C.(1985). **The context of language teaching.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Virginia Evans and Jenny Dooley.(2556). **Access3 student's book.**(พิมพ์ครั้งที่ 4).กรุงเทพฯ:พิมพ์ที่บริษัทไทยร่มเกล้า จำกัด.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
จำนวน 60 ชม./ ภาคเรียน

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

.....

ใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทาง สื่อสารตามโอกาส และมารยาทสังคม ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม โดยใช้เทคโนโลยีในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการเรียน ถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ข้อความ ประโยค ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ แล้วถ่ายโอนเป็นถ้อยคำของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ พุดสรูปเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงข้อมูลเกี่ยวกับตนเองสถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย แสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ใน การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ผู้เรียนมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ

รหัสตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/1, ม.3/2

ต 1.2 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3

ต 1.3 ม.3/1

ต 2.1 ม.3/1, ม.3/2

ต 2.2 ม.3/1

ต 4.2 ม.3/1

รวม 10 ตัวชี้วัด

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนที่ 1
เรื่อง How often ? รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 200 นาที (4 คาบเรียน)

*****

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดชั้นปี

มาตรฐาน ต. 1.1: เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ม.3/1 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

มาตรฐาน ต. 1.2: มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ม.3/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต. 1.3: นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ม.3/3 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

มาตรฐาน ต. 4.1: ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระการเรียนรู้ (ความรู้ เจตคติ และทักษะ K, A, P)

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) เกี่ยวกับ

Vocabulary: always , usually , normally/generally , often , sometimes, occasionally, seldom, hardly ever / rarely, never, every .... day/month / week, twice....a day/a week/ a month etc.

Language Structure:

Adverb of frequency = - subject + adv. of frequency + verb (He sometimes walks to work.)

- subject + verb + adv. of frequency (กลุ่มคำ)

(We brush our teeth twice a day.)

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเจตคติ (Attitudes) ดังต่อไปนี้

- เข้าใจถึงการดำเนินชีวิต พฤติกรรม และลักษณะนิสัยของบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกัน

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ (Process/Skills)

- อ่านออกเสียงคำ ประโยค ข้อความสั้นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน
- เข้าใจความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างประโยคเกี่ยวกับ Adverb of frequency และสามารถนำมาใช้พูดและเขียนได้
- พูด/เขียนบรรยายเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ของตนและของผู้อื่นโดยใช้ Adverb of frequency ได้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ชิ้นงาน / ภาระงาน

- การทำแบบทดสอบก่อน/หลังเรียนเรื่อง Adverb of frequency

- การทำแบบฝึกทักษะเรื่อง Adverb of frequency
- การเขียนประโยคสั้นๆบรรยายเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของตนเองหรือผู้อื่นโดยใช้ Adverb of frequency

การประเมินผลการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบทดสอบก่อน/หลังเรียนเรื่อง Adverb of frequency

การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน

- ประเมินจากการทำแบบฝึกทักษะเรื่อง Adverb of frequency
- ประเมินผลการเขียนประโยคสั้นๆเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของตนเอง Adverb of frequency

สาระสำคัญ

การขอหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม กิจกรรมในชีวิตประจำวันของบุคคล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ปลายทาง

- นักเรียนสามารถใช้ Adverb of frequency ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนระบุนิยามของการกระทำสำหรับ Adverb of frequencyแต่ละชนิดได้
2. สามารถใช้ Adverb of frequency ในสถานการณ์ต่างๆตามที่กำหนดให้ได้

เนื้อเรื่อง/เนื้อหา

Adverb of frequency (never, sometimes, often, usually and always)

วิธีสอนและกิจกรรม

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

(คาบเรียนที่ 1)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Adverb of frequency
2. ครูนำภาพกิจกรรมต่างๆที่ผู้คนปฏิบัติในชีวิตประจำวันมาถามนักเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และเพื่อตรวจสอบความรู้คำศัพท์ของนักเรียน เช่น What is she doing? Do you know this activity? Do you like it?
3. ครูเลือกภาพที่ตนเองชอบปฏิบัติและไม่ชอบปฏิบัติขึ้นมา แล้วพูดบรรยายถึงพฤติกรรมการกระทำของตนเอง เช่น I like reading. I usually read after dinner. หรือ I hate exercising . I never exercise. โดยในขณะที่พูดครูเน้นเสียงหนักที่คำว่า usually และ never

(คาบเรียนที่ 2)

1. ทบทวนเนื้อหาที่เรียนในคาบเรียนที่แล้วเรื่อง Adverb of frequency

2. ครูถามนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษว่า How often do you exercise? หากนักเรียนตอบไม่ได้ ครูให้นักเรียนถามครูด้วยประโยคเดียวกัน แล้วครูตอบเป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งเขียนประโยคคำถามและคำตอบบนกระดาน

ขั้นสอน

1. ครูขีดเส้นใต้คำ Adverb of frequency (never, sometimes, often, usually and always...etc.) ที่ปรากฏบนกระดานแล้วฝึกให้นักเรียนอ่านตาม

2. ครูนำคำ Adverb of frequency (never, sometimes, often, usually and always...etc.) ออกมาเขียนแล้วให้นักเรียนออกมาเขียนร้อยละโดยประมาณของพฤติกรรมการแสดงออกของ Adverb of frequency แต่ละตัว เช่น always = 100%

3. ครูแก้ไขข้อผิดพลาดอันอาจเกิดขึ้นจากการเขียนของนักเรียน

4. ครูให้นักเรียนอ่านประโยคทั้งหมดบนกระดานอีกครั้งหนึ่ง

5. นักเรียนศึกษาใบความรู้จากแบบฝึกทักษะเรื่อง Adverb of frequency

ขั้นสรุป

(คาบเรียนที่ 3)

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะเรื่อง Adverb of frequency

2. ครูให้นักเรียนเขียนกิจกรรมที่ตนเองปฏิบัติในชีวิตประจำวันโดยใช้ (never, sometimes, often, usually and always)

3. นักเรียนสำรวจเพื่อนในชั้นเรียนถึงกิจกรรมที่ปฏิบัติโดยใช้คำถาม How often do you..... ? จากนั้นจึง

นำมาเขียนลงในสมุด

(คาบเรียนที่ 4)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. เฉลยแบบทดสอบ และสรุปเนื้อหาาร่วมกัน

สื่อการเรียนการสอน

รูปภาพ

แบบฝึกทักษะเรื่อง Adverb of frequency (never, sometimes, often, usually and always)

การวัดประเมินผล

ประเมินจากคะแนนแบบฝึกทักษะ เรื่อง Adverb of frequency

ประเมินจากการเขียนประโยคโดยใช้ Adverb of frequency

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการประเมิน	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ความถูกต้องในการใช้คำศัพท์	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 20	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 40	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 60	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 80	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 100
การเขียนระดับประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 1 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 2 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 3 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 4 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 5 ประโยค

เกณฑ์การประเมิน คะแนนระหว่าง 11-15 หมายถึง ดีมาก

คะแนนระหว่าง 6 - 10 หมายถึง ดี

คะแนนระหว่าง 1 - 5 หมายถึง ควรปรับปรุง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนที่ 2
เรื่อง Adjective (Appearance) รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 200 นาที (4 คาบ)

*****

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดชั้นปี

มาตรฐาน ต 1.1: เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และ ข้อความที่ฟังหรืออ่าน

มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ม.3/1 ค้นคว้ารวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระการเรียนรู้ (ความรู้เจตคติ และทักษะ K, A, P)

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) เกี่ยวกับ

Same but different

- people's appearance; e.g. teenager, middle-aged, short, tall, of medium height, plump, slim, skinny, scar, beard, oval, round face, pale, bald, wavy, curly, spiky hair, thin, pointed, tattoos, moustache, etc.

● Language Structure:

- Adjective (appearance)

Someone + has got + adj. appearance + organ.

(Sue has got an oval face.)

Someone + v. to be + adj. appearance

(John is in his late thirties.)

- **Functional Exponents:**

- Appearance: What does each person look like?

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเจตคติ (Attitudes) ดังต่อไปนี้

1. การสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการใช้ภาษา
2. การมองเห็นความสำคัญในการเขียนและพูดเพื่อให้ข้อมูล การอธิบายเปรียบเทียบได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณญาณ
3. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ (Process / Skills)

1. พูดบรรยายและเปรียบเทียบลักษณะของบุคคลในครอบครัวและเพื่อนได้
2. สนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้
3. เขียนประโยคสั้นๆ โดยใช้คำคุณศัพท์ประเภท adjective appearance ได้

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียนเรื่อง adjective appearance
2. การพูดบรรยายและเปรียบเทียบลักษณะของบุคคลในครอบครัวและเพื่อน
3. เขียนประโยคสั้นๆ โดยใช้ adjective appearance

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

การประเมินผลการเรียนรู้

- ประเมินจากการสอบก่อนและหลังเรียน Adjective appearance

การประเมินชิ้นงาน

- ประเมินจากการทำแบบฝึกทักษะเรื่อง Adjective appearance
- ประเมินจากการเขียนประโยคสั้นๆโดยใช้ Adjective appearance

สาระสำคัญ

การบรรยายลักษณะรูปร่างของบุคคล หรือลักษณะทางกายภาพของสิ่งต่างๆ

จุดประสงค์ปลายทาง

- นักเรียนใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะ (Adjective appearance) ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะเรื่อง Adjective appearance ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคสั้นๆโดยใช้ Adverb of frequency ในสถานการณ์ต่างๆตามที่กำหนดให้ได้

เนื้อเรื่อง/เนื้อหา

คำศัพท์และวลีดังนี้

	Appearance
Age	young, teenage, In ....late (twenties), in....(mid forties), middle aged , old
Height	short, of medium height, tall
Build	skinny, slim, thin, well-built, plump

	Appearance
Age	young, teenage, In ....late (twenties), in....(mid forties), middle aged , old
Face shape	round, oval, long. square
Skin	dark, fair, pale
Hair	bald, short, long, wavy, curly, brown, dark, straight, fair, spiky
Eyes	blue, brown, black, big, small, narrowed
Nose	flat, pointed, big
Lips	thin, full

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

(ชั่วโมงที่ 1)

- นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Adjective appearance
- ครูนำภาพดารานักร้อง หรือศิลปินที่เป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นออกมานำเสนอ แล้วชวนนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา เช่น

ครู : Who is it?

นักเรียน : เจมส์ จิรายุ (actor)

ครู : Do you like him? Why?

นักเรียน : Yes, he is handsome. (answer will be varied)

ครู : I like him. He is handsome. He has got an oval face. ....Everyone repeat after me. He has got an oval face.

นักเรียน : He has got an oval face.

ครู : He has short straight black hair.

นักเรียน : He has short straight black hair.
- ครูนำประโยคที่พูดมาไปเขียนบนกระดาน แล้วขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ต้องการ ดังนี้
  - James Jirayu is handsome.
  - He has got an oval face.
  - He has short straight black hair.

4. นักเรียนคิดเพิ่มอีกประมาณ 2-3 ลักษณะ

เช่น He has got black eyes, thin lips, หรือ He is twenty.

นักเรียนอาจพูดเป็นภาษาไทยในขั้นต้น ครูต้องคอยให้คำแนะนำ และเขียนขึ้นบนกระดานให้ดูทั้งชั้นเรียน

(ชั่วโมงที่ 2)

1. ทบทวนเรื่อง Adjective appearance ที่เรียนในคาบที่แล้ว
2. ครูนำเสนอผังคำแสดงลักษณะดังนี้

	Appearance
Age	young, teenage, In ....late (twenties), in....(mid forties), middle aged , old
Height	short, of medium height, tall
Build	skinny, slim, thin, well-built, plump
Face shape	round, oval, long. square
Skin	dark, fair, pale
Hair	bald, short, long, wavy, curly, brown, dark, straight, fair, spiky
Eyes	blue, brown, black, big, small, narrowed
Nose	flat, pointed, big
Lips	thin, full

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายนักเรียนเรื่องประเภทของคำคุณศัพท์และลักษณะการใช้จากใบความรู้พร้อมยกตัวอย่างเพิ่มเติม
2. นักเรียนศึกษาข้อมูลจากใบความรู้ในแบบฝึกทักษะเรื่อง Adjective appearance
3. นักเรียนฝึกบอกลักษณะเพื่อนที่สนิทที่สุดโดยใช้ adjective appearance

ขั้นสรุป

(ชั่วโมงที่ 3)

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะเรื่อง Adjective appearance
2. นักเรียนเขียนประโยคสั้นๆด้วย Adjective appearance โดยใช้ข้อมูลที่โจทย์กำหนดให้

(ชั่วโมงที่ 4)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน Adjective appearance
2. เผลยแบบทดสอบร่วมกัน
3. สรุปเนื้อหาที่เรียน

สื่อการเรียนการสอน

รูปภาพ

แบบฝึกทักษะเรื่องคำศัพท์

ตารางคำศัพท์สำหรับบอกลักษณะ

การวัดประเมินผล

ประเมินจากคะแนนของแบบฝึกทักษะ

ประเมินจากงานเขียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการประเมิน	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ความถูกต้องในการใช้คำศัพท์	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 20	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 40	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 60	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 80	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 100
การเขียนระดับประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 1 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 2 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 3 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 4 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 5 ประโยค

เกณฑ์การประเมิน คะแนนระหว่าง 11-15 หมายถึง ดีมาก

คะแนนระหว่าง 6 - 10 หมายถึง ดี

คะแนนระหว่าง 1 - 5 หมายถึง ควรปรับปรุง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนที่ 3
เรื่อง Adjective of character. ภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 200 นาที (4คาบ)

*****

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดชั้นปี

มาตรฐาน ต 1.1: เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับ
 ประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

มาตรฐานต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและ
 เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ม.3/1 ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ
 การเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระการเรียนรู้ (ความรู้เจตคติ และทักษะ -K, A, P)

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจ (Knowledge)
 เกี่ยวกับ

Vocabulary

- character adjective; e.g. shy, lonely, lovable, cunning, nutty, brave, intelligent, sociable, charming, etc.

Language Focus:

- Describing character: I'm honest, hardworking and reliable.

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเจต
 คติ (Attitudes) ดังต่อไปนี้

1. การสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และผู้อื่นในด้านคุณลักษณะ
 นิสัยใจคอ หรือ คุณสมบัติ
2. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ (Process / Skills)

1. พูดยุทธบรรยายบุคลิกลักษณะของบุคคลในครอบครัวและผู้อื่นได้
2. สนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลสำคัญและมีชื่อเสียงได้
3. เขียนประโยคสั้นๆ โดยใช้คำคุณศัพท์ประเภท character

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังหน่วยการเรียนรู้เรื่อง character adjective
2. การพูดยุทธบรรยายบุคลิกลักษณะของบุคคลในครอบครัว เพื่อน และผู้อื่น
3. เขียนประโยคสั้นๆ จาก character adjective ตามที่กำหนดให้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

การประเมินผลการเรียนรู้

- ประเมินจากคะแนนการทดสอบก่อน- หลังเรียน
- ประเมินจากคะแนนของแบบฝึกทักษะ

การประเมินชิ้นงาน

- ประเมินจากงานเขียน

สาระสำคัญ

ข้อมูลเกี่ยวกับแต่ละบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะแตกต่างกัน การบรรยายคุณลักษณะบุคลิกลักษณะ หรือนิสัยใจคอ ของคน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ปลายทาง

- นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

- นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง
- นักเรียนสามารถเขียนประโยคโดยใช้ คำศัพท์ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง

เนื้อเรื่อง/เนื้อหา

คำคุณศัพท์เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของคน (Adjective of character) ดังนี้ brave , imaginative, friendly, sociable, hardworking, patient, polite, smart, honest, careful, skillful

วิธีสอนและกิจกรรม

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

(คาบเรียนที่ 1)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง character Adjective
2. ครูถามนักเรียนถึงศิลปินที่ตนชื่นชอบและถามถึงบุคลิภาพของบุคคลเหล่านั้นว่าเพราะเหตุใดนักเรียนถึงชอบ เช่น

ครู : Who is your favorite superstar ?

นักเรียน : Kangsom the star, Namcha Shiranat etc.

ครู : What is he/she like ?

นักเรียน : cheerful , kind etc.

นักเรียนอาจพูดเป็นภาษาไทย ดังนั้นครูจึงให้คำแนะนำในการพูดและ เขียนประโยคหรือคำศัพท์ลงบนกระดานเพื่อให้เรียนรู้ร่วมกันทั้งชั้น เช่น

Q: What is he/she like ?

A: He is kind. / She is cheerful.

Etc.

(คาบเรียนที่ 2)

3. ครูให้นักเรียนแต่ละคนบอกบุคลิภาพที่โดดเด่นของตนเอง ครูเขียนคำเหล่านั้นบนกระดาน
4. ครูนำเสนอคำศัพท์และยกตัวอย่างการใช้โดยการนำภาพศิลปินที่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นมาแล้วบรรยายลักษณะโดยใช้คำศัพท์เป้าหมาย

ขั้นสอน

1. ครูนำเสนอโครงสร้างประโยค และ คำศัพท์ ดังนี้

Question : What + verb to be + someone + like ?

Answer : Someone + verb to be + character adjective

risky , brave, imaginative, friendly, sociable, hardworking / diligent, patient, polite, smart / intelligent, honest

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์แล้วเลือกคำที่คิดว่าเป็นบุคลิกของตนเอง

3. ครูสุ่มถามให้นักเรียนตอบเป็นประโยค เช่น

ครู : What are you like ....(ชื่อนักเรียน).....?

นักเรียน : I am friendly.

ครู : Everyone, what is...(ชื่อนักเรียน).....like?

นักเรียน : ...(ชื่อนักเรียน)..... is friendly.

ครูสุ่มถามไปเรื่อยๆ และเขียนคำคุณศัพท์นั้นลงบนกระดาน

(คาบเรียนที่ 3)

1. นักเรียนทำงานคู่โดยจับภาพที่ครูนำมาใส่กล่องคู่ละภาพแล้วฝึกการบรรยายภาพโดยใช้คำศัพท์เป้าหมาย

2. นักเรียนแต่ละคู่อ่านประโยคที่ตนเองแต่งให้เพื่อนฟัง (สุ่มนำเสนอ)ครูให้คำแนะนำแก่นักเรียนแต่ละคู่ที่นำเสนอ

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้จากแบบฝึกทักษะเรื่อง character adjective

ขั้นสรุป

1.นักเรียนทำแบบฝึกหัดในแบบฝึกทักษะเรื่อง character adjective

2. นักเรียนเขียนประโยคของตนเองโดยใช้คำที่มีอยู่จำนวน 5 ประโยค

(คาบเรียนที่ 4)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบทำยบทเรียนเรื่อง character adjective

2. เฉลยแบบทดสอบร่วมกัน และสรุปเนื้อหาทั้งหมด

สื่อการเรียนการสอน

ภาพศิลปิน

แบบฝึกทักษะเรื่องคำคุณศัพท์ (character adjectives)

การวัดประเมินผล

ประเมินจากคะแนนการทดสอบก่อน- หลังเรียน

ประเมินจากคะแนนของแบบฝึกทักษะ

ประเมินจากงานเขียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการประเมิน	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ความถูกต้องในการใช้คำศัพท์	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 20	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 40	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 60	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 80	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ ร้อยละ 100
การเขียนระดับประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 1 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 2 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 3 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 4 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 5 ประโยค

เกณฑ์การประเมิน คะแนนระหว่าง 11-15 หมายถึง ดีมาก

คะแนนระหว่าง 6 - 10 หมายถึง ดี

คะแนนระหว่าง 1 - 5 หมายถึง ควรปรับปรุง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนที่ 4
เรื่อง Feeling. รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 200 นาที (4 คาบ)

*****

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดชั้นปี

มาตรฐาน ต 1.1: เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ม.3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2: มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ม.3/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ม.3/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3: นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ม.3/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ม.3/1 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระสำคัญ

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ และการแสดงความรู้สึกเพื่อให้เกิดความตระหนัก

สาระการเรียนรู้ (ความรู้ เจตคติ และทักษะ - K, A, P)

เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) เกี่ยวกับ

- **Vocabulary:**

Feelings: surprised, relieved, tired, bored, terrified, worried, calm, excited

- **Language Structure:**

- Did you feel + feeling ?
- How did you feel?
- Subject + felt + feeling word. (I felt happy.)
- Subject + verb to be + feeling word. (I was happy)

Functional Exponents:

- Talking about the feeling: I felt surprised.

- **Phonology:**

/ed/ ending /t/ = pushed, gasped, looked, passed

/d/ = disappeared, wondered, turned

/id/ = decided, started

3.2 เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเจตคติ (Attitudes) ดังต่อไปนี้

1. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ และความรู้สึก
2. มุ่งมั่นใฝ่รู้ใฝ่เรียน

3.3 เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ (Process / Skills)

1. อ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ในอดีต
2. เข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับความรู้สึก ในการเล่าประสบการณ์
3. สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
4. พุดแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสบการณ์ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
5. เขียนประโยคสั้นๆ โดยใช้ คำคุณศัพท์ประเภท feeling ประกอบได้

ชิ้นงาน / ภาระงาน (รวบยอด)

1. การทำแบบทดสอบก่อน/หลังเรียนเรื่อง Feeling
2. การพุดแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นจากประสบการณ์
3. การเขียนแสดง ความรู้สึกจากประสบการณ์
4. การสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตของตนเอง

การประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการทำแบบทดสอบก่อน/หลังเรียนเรื่อง Feeling
2. ประเมินการทำแบบฝึกทักษะเรื่อง Feeling
3. ประเมินการเขียนประโยคโดยใช้ คำคุณศัพท์ประเภท Feeling

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ปลายทาง

- นักเรียนสามารถใช้คำคุณศัพท์แสดงความรู้สึกได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

- นักเรียนบอกความหมายของคำคุณศัพท์ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง
- นักเรียนเขียนประโยคสั้นๆแสดงความรู้สึกของบุคคลต่างๆตามสถานการณ์ได้

เนื้อเรื่อง/เนื้อหา

คำศัพท์ที่สำคัญในเนื้อเรื่อง surprised, relieved, bored, tired, terrified, worried, calm, excited, happy, sad, lonely, sad, disappointed, depressed, blue, proud, satisfied, shocked, relaxed, annoyed

วิธีสอนและกิจกรรม

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

(คาบเรียนที่ 1)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง Feeling
2. ครูนำภาพการ์ตูนแสดงอารมณ์ออกมาถามให้นักเรียนทาย
เช่น ครู: This is Jane. Yesterday, she stayed at home all day and do nothing. Do you think , how she felt at that time?
นักเรียน : happy, bored, sad ...etc.
3. ครูเขียนคำศัพท์และประโยคคำถามเหล่านั้นบนกระดาน
ครู: Why do you think like that ?
นักเรียน : .....(depends on each student).....
ครู: Maybe she felt bored. She felt bored. Everyone say it again. She felt bored.
นักเรียน : She felt bored.
ครู: Do you know, doing nothing makes us bored for sometimes. And you , how did you feel yesterday?
นักเรียน : lonely, happy,.....etc.
ครู: You should say “I felt lonely or I felt happy.” Beside, you can say “I was bored or I was happy.” Choose the one you want to say.

4. ครูสุ่มถามนักเรียนบางคน

ขั้นสอน

(คาบเรียนที่ 2)

1. ครูทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปในคาบก่อนนี้โดยการออกเดินสุ่มถามนักเรียนด้วยประโยคเดิมแล้วให้ออกมาเขียนบนกระดาน
2. ครูสอนเนื้อหาเรื่อง Feeling ที่สามารถทำได้โดยการเติม -ing หรือ -ed
3. นักเรียนศึกษาใบความรู้ในแบบฝึกทักษะเรื่อง Feeling

(คาบเรียนที่ 3)

1. ครูทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาที่ได้เรียนในคาบที่แล้ว

2. ครูอธิบายเพิ่มเติมในใบความรู้
3. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะเรื่อง Feeling

ขั้นสรุป(คาบเรียนที่ 4)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง Feeling
2. เฉลยแบบทดสอบและสรุปเนื้อหาเรื่อง Feeling ร่วมกัน

สื่อการเรียนการสอน

แบบฝึกทักษะเรื่องคำคุณศัพท์ (Feeling)

ภาพการ์ตูน

การวัดประเมินผล

ประเมินจากคะแนนสอบก่อน-หลังเรียน

ประเมินจากคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ

ประเมินจากการเขียนประโยคโดยใช้คำคุณศัพท์ (Feeling)

บันทึกหลังการสอน

.....

เกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการประเมิน	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ความถูกต้องในการใช้คำศัพท์	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ร้อยละ 20	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ร้อยละ 40	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ร้อยละ 60	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ร้อยละ 80	ตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ร้อยละ 100
การเขียนระดับประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 1 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 2 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 3 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 4 ประโยค	เขียนได้อย่างถูกต้อง 5 ประโยค

เกณฑ์การประเมิน คะแนนระหว่าง 11-15 หมายถึง ดีมาก

คะแนนระหว่าง 6 - 10 หมายถึง ดี

คะแนนระหว่าง 1 - 5 หมายถึง ควรปรับปรุง

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

pretest

Choose the best words for each item.

ข้อ	เนื้อหา																																							
1.	The moon..... goes round the earth. a. seldom b. always c. often d. never																																							
2.	The sun.....sets in the east. a. often b. never c. usually d. seldom																																							
3.	His house is near his office. He.....drives to work only when it rains. a. often b. never c. always d. sometimes																																							
<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Name</th> <th colspan="7">Days of Playing Tennis</th> </tr> <tr> <th>Mon</th> <th>Tue</th> <th>Wed</th> <th>Thu</th> <th>Fri</th> <th>Sat</th> <th>Sun</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>John</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Sue</td> <td>-</td> <td>/</td> <td>-</td> <td>/</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Steve</td> <td>/</td> <td>/</td> <td>/</td> <td>/</td> <td>/</td> <td>/</td> <td>/</td> </tr> </tbody> </table>		Name	Days of Playing Tennis							Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun	John	-	-	-	-	-	-	-	Sue	-	/	-	/	-	-	-	Steve	/	/	/	/	/	/	/
Name	Days of Playing Tennis																																							
	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun																																	
John	-	-	-	-	-	-	-																																	
Sue	-	/	-	/	-	-	-																																	
Steve	/	/	/	/	/	/	/																																	
<p><u>Table for item 4-5 : Use the information in the table to fill in the blanks.</u></p>																																								
4.	How often does John play tennis ? He.....plays tennis. a. always b. never c. seldom d. sometimes																																							

ข้อ	เนื้อหา
10.	She has got short straight fair hair and a pointed nose
11.	She has got short , curly , black hair.
12.	She has got long curly blond hair and full lips
Fill the best characteristic of each job or person. (Item 13–22)	
13.	<p>Taking care of students , teaching and doing extra task are responsibilities of teacher. So they need to be.....</p> <p>a. brave b. polite c. honest d. patient</p>
14.	<p>My friend is an artist. She needs to be.....</p> <p>a. brave b. patient c. friendly d. imaginative</p>
15.	<p>Thomus is very.....in type writing. He can type 50 words per minute.</p> <p>a. hard working b. skillful c. smart d. brave</p>
16.	<p>Look! That waiter is..... He bows to the visitors to show his respect.</p> <p>a. patient b. polite c. honest d. friendly</p>
17.	<p>Alice is a doctor. She is very.....Her grade point average is 4.00.</p> <p>a. hard working b. skillful c. patient d. smart</p>

ข้อ	เนื้อหา
18.	What's the matter to her ? She looks so ..... a. cheerful b. cunning c. serious d. selfish
19.	.....people are friendly, easy going, and like to relate to the others. a. Smart b. Serious c. Sociable d. Diligent
20.	Today I'm very .....so I do nothing. a. intelligent b. sociable c. caring d. lazy
21.	A receptionist needs to be .....to everyone. a. imaginative b. friendly c. patient d. brave
22.	In every tale, the fox is the symbol of a.....man. a. polite b. caring c. lonely d. cunning
Choose the best description for each item. (item 23–30)	
24.	I feel .....because I have been working all night. a. terrified b. relieved c. excited d. tired

ข้อ	เนื้อหา
25.	<p>There are lots of reality shows on TV. I don't like that. I'm.....</p> <p>a. relieved b. terrific c. excited d. bored</p>
26.	<p>She has just ..... from her bad situation.</p> <p>a. relieved b. terrified c. excited d. bored</p>
27.	<p>Jane is .....about her exam.</p> <p>a. calm b. bored c. worried d. relieved</p>
28.	<p>Steve is.....from his hard work.</p> <p>a. relieved b. terrified c. excited d. tired</p>
29.	<p>Tina is always very.....when she sees a spider.</p> <p>a. surprised b. terrified c. bored d. tired</p>
30.	<p>Steve feels .....when the teacher asks him to go in front of the class.</p> <p>a. relieved b. excited c. bored d. calm</p>

ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน $\sum R$	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
4	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
6	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
9	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
13	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
14	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
15	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
16	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
17	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
18	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คะแนน		
				$\sum R$		
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	-1	+1	+1	1	0.33	ปรับปรุง
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
27	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

หมายเหตุ ค่า IOC ที่รับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

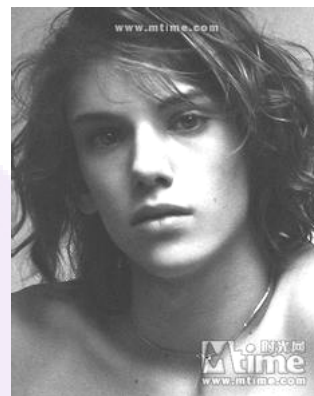
Choose the best picture for its description. (item 8–12)

Pictures for item 8–9

a.

b.

c.

d.

ชื่อ

เนื้อหา

8. He has got extremely short hair, a beard ,a moustache and a long face.
9. He has got an oval face, big eyes , a pointed nose and curly hair.

ข้อ	เนื้อหา
15.	Look! That waiter is..... He bows to the visitors to show his respect. a. patient b. polite c. honest d. friendly
16.	Sue is a doctor. She is very.....Her grade point average is 4.00. a. hard working b. skillful c. patient d. smart
17.	Tom is very.....in type writing. He can type 50 words per minute. a. hard working b. skillful c. smart d. brave
18.	A receptionist needs to be .....to everyone. a. imaginative b. friendly c. patient d. brave
19.	.....people are friendly, easy going, and like to relate to the others. a. Smart b. Serious c. Sociable d. Diligent
20.	What's the matter? You look so ..... a. cheerful b. cunning c. serious d. selfish
21.	Today I'm very .....so I do nothing. a. intelligent b. sociable c. caring d. lazy
22.	In every tale, the fox is the symbol of a.....man. a. polite b. lonely c. caring d. cunning
Choose the best description for each item. (item 23–30)	
23.	If you feel excited before going on stage, try to take a deep breath. Then you will be..... . a. bored b. excited c. worried d. calm
24.	There are lots of reality shows on TV. I don't like that. I'm..... a. relieved b. bored c. excited d. terrific

ข้อ	เนื้อหา
25.	I feel .....because I have been working all night. a. excited b. relieved c. terrified d. tired
26.	She has just ..... from her bad situation. a. excited b. relieved c. terrified d. bored
27.	Jane is .....about her exam. a. bored b. calm c. worried d. relieved
28.	John is.....from his hard work. a. relieved b. excited c. terrified d. tired
29.	Tina is always very.....when she sees a spider. a. terrified b. bored c. surprised d. tired
30.	Steve feels .....when the teacher asks him to go in front of the class. a. excited b. calm c. relieved d. bored

ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่และคำคุณศัพท์ (คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบหลังเรียน

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ	IOC = $\frac{\sum R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คะแนน $\sum R$		
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบหลังเรียน (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน $\sum R$	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

หมายเหตุ ค่า IOC ที่รับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบกับการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และ คำคุณศัพท์ (คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของ แผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สารสำคัญ - มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสารสำคัญของเรื่องที่สอน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. มาตรฐานการเรียนรู้ - มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ - มีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและ กระบวนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. สารการเรียนรู้ - มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ - สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดและกระบวนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. กระบวนการเรียนรู้ - ความเหมาะสมและสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้ - มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ - มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8. ความสอดคล้องของการจัดการเรียนรู้ - มีความสอดคล้องระหว่างกระบวนการจัดการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของการเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์การประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยา
 विशेषณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ ประกอบกับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดย
 ผู้เชี่ยวชาญ(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)
 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยา
 विशेषณ์บอกความถี่

เรื่อง	หัวเรื่อง	คะแนน			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ ที่ 1	คนที่ ที่ 2	คนที่ ที่ 3			
Adverb of Frequency	1.เรียงลำดับคำกริยาพิเศษณ์แสดง ความถี่จาก 0-100%	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.เรียงตัวอักษรให้เป็นคำกริยา พิเศษณ์แสดงความถี่ และเขียนร้อย ละของความถี่						
	2.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3. เลือกคำกริยาพิเศษณ์แสดงความถี่ มาเติมในช่องว่าง ให้ได้ ความหมายตามข้อมูลที่กำหนดให้						
	3.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยา
วิเศษณ์บอกความถี่(ต่อ)

เรื่อง	หัวข้อเรื่อง	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Adverb of Frequency	4. เรียงคำศัพท์ที่กำหนดให้ ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์						
	4.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5. แต่งประโยคโดยใช้คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่โดยใช้ข้อมูลจากตาราง						
	5.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
Adjective Appearance	1. จับคู่อวัยวะกับคำคุณศัพท์บอกลักษณะ						
	1.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยา
วิเศษณ์บอกความถี่(ต่อ)

เรื่อง	หัวเรื่อง	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Adjective Appearance	2. หาคำศัพท์จากตัวอักษรที่กำหนดให้ในตาราง (word puzzle) พร้อมทั้งหาความหมาย						
	2.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
Adjective Appearance	3. นำคำศัพท์จากข้อ 2 มาเติมลงในประโยคให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ โดยใช้ข้อมูลจากรูปภาพที่กำหนดให้						
	3.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยา
วิเศษณ์บอกความถี่(ต่อ)

เรื่อง	หัวเรื่อง	คะแนน			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Adjective Appearance	4. จับคู่ภาพที่กำหนดให้ กับคำ บรรยายลักษณะในแต่ละข้อ						
	4.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5. แต่งประโยคโดยใช้ คำคุณศัพท์บอกลักษณะ โดยใช้ข้อมูลจากภาพที่ กำหนดให้						
	5.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
Adjective Character	1. เขียนคำคุณศัพท์ที่ตรงข้ามกับ คำคุณศัพท์ที่กำหนดให้ โดยเลือก จากกลุ่มคำที่กำหนดให้						
	1.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยา
วิเศษณ์บอกความถี่(ต่อ)

เรื่อง	หัวเรื่อง	คะแนน			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Adjective Character	1. เขียนคำคุณศัพท์ที่ตรงข้ามกับ คำคุณศัพท์ที่กำหนดให้ โดยเลือก จากกลุ่มคำที่กำหนดให้						
	1.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2. เขียนคำคุณศัพท์ที่บรรยาย ลักษณะของแต่ละอาชีพ โดยเติม ตัวอักษรที่ขาดหายไปให้ครบ						
	2.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยา
วิเศษณ์บอกความถี่(ต่อ)

เรื่อง	หัวเรื่อง	คะแนน			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	3. จงเขียนคำคุณศัพท์แสดงลักษณะ ให้สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนดให้ลง ในตาราง						
Adjective Character	3.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์บอก

ความถี่ (ต่อ)

เรื่อง	หัวเรื่อง	คะแนน			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4. เลือกคำศัพท์จากตัวเลือกที่ กำหนดให้ในวงเล็บแต่ละข้อ							
	4.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. แต่งประโยคโดยใช้คำคุณศัพท์ บอกลักษณะ							
	5.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1. เลือกตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพื่อ นำไปเติมในช่องว่างของประโยคให้ สมบูรณ์							
Adjective Feelings	1.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์บอก
ความถี่ (ต่อ)

เรื่อง	หัวเรื่อง	คะแนน			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Adjective Feelings	1. เลือกตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพื่อนำไปเติมในช่องว่างของประโยคให้สมบูรณ์						
	1.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2. เติมตัวอักษรในตารางให้สอดคล้องกับภาพ						
	2.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3. เรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำศัพท์แล้วเขียนความหมายลงในช่องว่างที่กำหนดให้						
	3.1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3.6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3.7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

(คำนวณโดยใช้เครื่องคิดเลขชนิดธรรมดา)

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์บอก
ความถี่ (ต่อ)

เรื่อง	หัวเรื่อง	คะแนน			ผลรวม ของ คะแนน $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	ผลการ พิจารณา
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Adjective Feelings	3. เรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็น คำศัพท์ แล้วเขียนความหมายลงใน ช่องว่างที่กำหนดให้						
	3.8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ช แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ปิยธิดา คนเก่ง

โรงเรียนวังเหนือวิทยา สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 35

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น

พื้นฐาน

คำนำ

แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 Adverb of Frequency and Adjectives จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์ประเภทคำกริยาวิเศษณ์ แสดงความถี่ (Adverb of frequency) และคำคุณศัพท์ (Adjectives) ของนักเรียน ซึ่งคำคุณศัพท์ที่ปรากฏในแบบฝึกทักษะฉบับนี้ จะมุ่งเน้นไปที่ **descriptive adjective** ในเรื่อง appearance character และ feeling ผ่านการทำแบบฝึกหัด เพื่อเพิ่มพูนความรู้เรื่องคำศัพท์ และส่งเสริมความสามารถในการใช้คำศัพท์ของนักเรียนในการสื่อสารต่อไป

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษเล่มนี้ จะส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องของคำศัพท์โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์ประเภทต่างๆดังกล่าวได้ อนึ่ง หากแบบฝึกทักษะฉบับนี้มีความผิดพลาดประการใดทางผู้จัดทำต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ปิยธิดา คนเก่ง

สารบัญ

หน้า

คำนำ

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

ใบความรู้เรื่อง Adverb of Frequency 1

แบบฝึกหัดเรื่อง Adverb of Frequency 5

ใบความรู้เรื่อง Adjective 8

แบบฝึกหัดเรื่อง Adjective Appearance 13

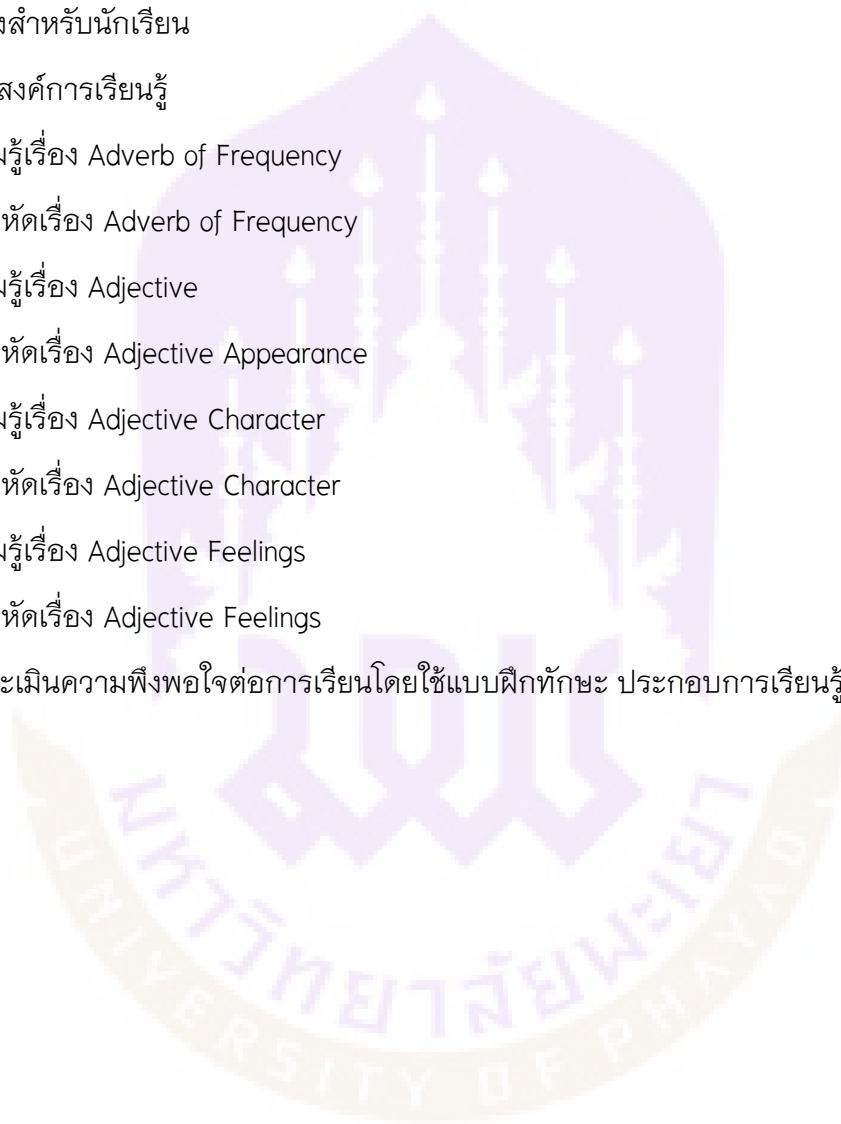
ใบความรู้เรื่อง Adjective Character 17

แบบฝึกหัดเรื่อง Adjective Character 19

ใบความรู้เรื่อง Adjective Feelings 22

แบบฝึกหัดเรื่อง Adjective Feelings 25

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการเรียนรู้

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของทุกประโยค คำศัพท์ถูกร้อยเรียงไว้ด้วยประโยค จากถ้อยคำเพียงพยางค์เดียว ขยายต่อไปเรื่อยๆเป็นกลุ่มคำ วลี ประโยค เรื่อยไปจนกระทั่งเป็น หนังสือ โดยคำศัพท์นั้นสามารถบอกเล่าเรื่องราวได้ไม่รู้จักสิ้นสุด ดังนั้น หากนักเรียนเห็น ความสำคัญของคำศัพท์ สนใจ และใส่ใจกับความหมาย เงื่อนไขการใช้ สามารถนำมา ประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้ จะทำให้การสื่อสารนั้นประสบผลสำเร็จ เป็นที่เข้าใจโดยทั่วกัน ดังนั้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ
3. ศึกษาใบความรู้ให้เข้าใจแล้วจึงทำแบบฝึกเสริมทักษะ โดยสามารถศึกษาจากแหล่ง เรียนรู้อื่นๆเพิ่มเติมได้
4. ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของเนื้อเรื่อง หากมีข้อสงสัยให้ถามครู
5. ค้นคว้าความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติมได้จาก Dictionary
6. ทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ
7. หลังเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนรู้ ให้นักเรียนประเมินตามแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการเรียนรู้
8. ขอให้นักเรียนทุกคนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ศึกษาใบความรู้แล้วปฏิบัติกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดได้
2. สามารถเขียนประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้
3. นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

Part I: Adverb of frequency

คือกริยาวิเศษณ์ แสดงความถี่ ซึ่งเราจะใช้สำหรับบอกความถี่หรือความบ่อย (how often) ของการกระทำใดๆ ซึ่งมีตั้งแต่ระดับ ไม่มีการปฏิบัติ หรือไม่เคยเกิดขึ้นเลย จนถึงระดับ ปฏิบัติตลอดเวลา หรือเกิดขึ้นตลอดเวลา กล่าวคือคิดเป็นร้อยละ 0-100 นั่นเองซึ่งค่าเหล่านี้มีอยู่มากมาย โดยที่มักเห็นได้ทั่วไป

การเรียงลำดับความบ่อยของการกระทำของ Adverbs of Frequency สามารถทำได้ ดังนี้

Frequency	Adverb of Frequency	Meaning	Example Sentence
100%	always	เป็นประจำ, อย่างสม่ำเสมอ	I always go to bed before 11pm. (ฉันเข้านอนก่อนห้าทุ่มเสมอ)
90%	usually	โดยปกติ	I usually have cereal for breakfast. (โดยปกติแล้วฉันจะทานธัญพืชกับนมเป็นอาหารเช้า)
80%	normally / generally	โดยปกติแล้ว/ โดยทั่วไป	I normally go to the gym. (โดยปกติแล้วฉันมักจะไปโรงยิม)
70%	often* / frequently	บ่อยๆ	I often surf the internet. (ฉันเข้าไปดูอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ)
50%	sometimes	บางครั้ง	I sometimes forget my wife's birthday. (บางครั้งผมก็ลืมวันเกิดของภรรยา)
30%	occasionally	ในบางโอกาส	I occasionally eat junk food. (ฉันทานอาหารที่ไม่มีประโยชน์แค่บางโอกาสเท่านั้น)
10%	seldom	ไม่ค่อยจะ, นานๆครั้ง	I seldom read the newspaper. (นานๆครั้งฉันถึงจะอ่านหนังสือพิมพ์)
5%	hardly ever / rarely	แทบจะไม่	I hardly ever drink alcohol. (ฉันแทบจะไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เลย)
0%	never	ไม่เคยเลย	I never swim in the sea. (ฉันไม่เคยว่ายน้ำในทะเลเลยสักครั้ง)

From : http://www.grammar.cl/Basic/Adverbs_Frequency.htm

* คำว่า seldom, hardly, barely, rarely, never เป็นคำที่มีความหมายเป็นเชิงปฏิเสธอยู่
แล้ว เราจึงไม่ควรทำให้ประโยคเป็นรูปปฏิเสธอีก เมื่อใช้คำเหล่านี้

เช่น Sue **hardly** cooks. = ซูแทบจะไม่เคยทำกับข้าวเลย

John **never** drives to work. = จอห์นไม่เคยขับรถไปทำงาน

We rarely go abroad. = พวกเราแทบจะไม่เคยไปเมืองนอกกันเลย

และนอกจากคำเหล่านี้แล้ว ยังมีกลุ่มคำที่พสมกันซึ่งสามารถแสดงถึงความถี่ได้ เช่น once a week, twice a day, every year และอื่นๆ ดังนี้

Adv. of freq.	once (หนึ่งครั้ง)	twice (สองครั้ง)	numeral+times (จำนวน...ครั้ง)	every (ทุกๆ)
Length of time				
an hour (ชั่วโมง)	once an hour	twice an hour	2 times an hour	every hour
a day (วัน)	once a day	twice a day	3 times a day	every day
a week (สัปดาห์)	once a week	twice a week	4 times a week	every week
a month (เดือน)	once a month	twice a month	2 times a month	every month
a year (ปี)	once a year	twice a year	3 times a year	every year

ตัวอย่างเช่น

Steve takes a bath **two times a day**. (สตีฟอาบน้ำวันละสองครั้ง)

We visit our aunt in London **every year**. (เราไปเยี่ยมป้าที่ลอนดอนทุกปี)

I swim **three times a week**. (ฉันว่ายน้ำสัปดาห์ละสามครั้ง)

Jane walks the dog **every evening**. (เจนพาสุนัขไปเดินเล่นทุกเย็น)

He goes to the gym **three times a month**. (เขาไปที่โรงพลศึกษาเดือนละ3 ครั้ง)

I pray before sleeping in every night. (ฉันสวดมนต์ก่อนนอนทุกคืน)

*** เราสามารถเติมเวลา หลัง adverb of frequency ชนิดกลุ่มคำได้อีกมากมาย เช่น evening, morning , night etc.

ตำแหน่งในการวาง Adverbs of Frequency

1.หากประโยคมี Verb to be เราจะต้องใส่ Adverbs of Frequency ไปหลัง Verb นั้นๆ

	Verb to be	Adverb of Frequency	
1. Sue	is	always	late.
2. Sue	isn't	usually	late.

ประโยคที่ 1 มีความหมายว่า ซู่มักจะมาสายเสมอ

ประโยคที่ 2 มีความหมายว่า โดยปกติแล้วซูจะไม่มาสาย

2.หากประโยคมีการใช้ Main Verb จะต้องใส่ Adverbs of Frequency ไปหน้า Verb นั้นๆ

	Adverb of Frequency	Main Verb	
1. Steve	always	watches	a television.
2. Our family	sometimes	eat	out.

ประโยคที่ 1 มีความหมายว่า สตีฟดูโทรทัศน์เสมอ

ประโยคที่ 2 มีความหมายว่า บางครั้งครอบครัวของเราจะออกไปทานข้าวนอกบ้าน

3. เมื่อใดก็ตามที่ประโยคมี การใช้ Auxiliary Verb (กริยาช่วย) หรือ ประโยคนั้นเป็นประโยคปฏิเสธ เรามักจะใส่ Adverbs of Frequency ไปข้างหลัง Auxiliary Verb นั้นๆ

	Auxiliary Verb	Adverb of Frequency	Main Verb	
1. Jane	can	sometimes	come	early.
2. Jane	doesn't	usually	read	books.
3. Jane	has	always	cooked.	

ประโยคที่ 1 มีความหมายว่า เจนสามารถมาเข้าได้บางครั้ง

ประโยคที่ 2 มีความหมายว่า โดยปกติแล้วเจนจะไม่อ่านหนังสือ

ประโยคที่ 3 มีความหมายว่า เจนมักจะทำกับข้าวเสมอ

*เราสามารถเติม Adverbs of Frequency ไปหลัง may, might, can, could และอื่นๆได้ ยกเว้น “have to” และ “used to” Adverb จะต้องอยู่ด้านหน้าเสมอ เช่น I always have to go to a hospital. / I usually used to go trekking.

4. หากเป็นประโยคคำถาม ให้เรานำ Adverb of frequency มาวางไว้หน้า Main Verb

		Adverb of Frequency	Main Verb	
1. Do	you	often	stay	home?
2. Does	Tina	always	play	tennis?
3. How	often	does	he	exercise?

ประโยคที่ 1 มีความหมายว่า คุณอยู่บ้านบ่อยๆใช่ไหม

ประโยคที่ 2 มีความหมายว่า ทินาเล่นเทนนิสเป็นประจำใช่ไหม

ประโยคที่ 3 มีความหมายว่า เขาออกกำลังกายบ่อยแค่ไหน

5. เราสามารถวาง Adverbs of Frequency บางตัว ไว้หน้าประโยคได้

เช่น - Sometimes we sleep in a classroom. - We play football occasionally.

Adapted from : <http://www.dek-eng.com/>

แบบฝึกหัดเรื่อง Adverbs of Frequency

1. Reorder the given adverb from 0% to 100 % of habits. (7 marks)

always	usually	never	sometimes
often	seldom	occasionally	rarely normally

never rarely seldom occasionally sometimes often normally usually

always

2. Rearrange the letters of frequency adverbs and tell the percentage of its habits. (8 marks)

1. a s y w l a = always = 100%

2. e e t m s o m i = sometime... = 50%

3. e r n e v = never = 0%

4. l y u u a s l = usually... = 90%

5. f n e t o = often = 70%

6. l o r a m n y l = normally = 80%

7. y e r a l r = rarely = 5%

8. m e d s o l = seldom... = 10%

3. Choose the best frequency adverb for each situation. (10 marks)

Table 1

Situation	Percentage of habits	
	Tommy	Wendy
- go to school on foot	0	100
- play guitar	80	50
- go to bed at 11:00 pm	100	100
- hang out with friends after school	50	10
- walk the dog	50	0
- go to the sea on weekends	90	30

1. Tommy **never** goes to school on foot.
2. Tommy and Wendy **usually** go to bed late.
3. Tommy **sometimes** walks the dog.
4. Tommy **normally./generally** plays guitar.
5. Wendy **occasionally** hangs out with friends after school.
6. Wendy **never** walks the dog. She hasn't got it.
7. Wendy **seldom** goes to school on foot.
8. Wendy and Tommy **never** go to bed before 11:00.
9. Tommy **usually** goes to the sea on weekends.
10. Wendy **occasionally** goes to the sea .She lives very far from it.

4. Rearrange the given words into sentences. (10 marks)

1. late / John / to work / goes / never.

John never goes to work late.

2. sometimes / our aunt / visit / We / in Australia.

We sometimes visit our aunt in Australia.

3. Steve / with / hangs out / usually / his friends.

Steve usually hangs out with his friends.

4. never / our house / We / leave.

We never leave our house.

5. walks / to school / often / The teacher.

The teacher often walks to school.

5. Make 5 sentences by using the information from table II (15 marks)

Table II The statistic of doing activities in individual.

	Play sports					Go to the sea					Do the shopping				
	Mon	Tue	Wed	Thurs	Fri	Mon	Tue	Wed	Thurs	Fri	Mon	Tue	Wed	Thurs	Fri
John	/	/	/	/	/					/					
Laura	/		/		/			/	/	/	/	/	/	/	/
Tim	/	/		/	/						/			/	

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

***Writing evaluation for each sentence -----

correctness = 1 mark

understandable = 1 mark

punctuation = 1 mark

Part II Adjectives

Adjectives คือ คุณศัพท์ หมายถึง คำที่ไปทำหน้าที่ขยายนามหรือสรรพนาม (ขยายสรรพนามต้องอยู่หลังตลอดไป) เพื่อบอกให้รู้ลักษณะคุณภาพ หรือคุณสมบัติของนามหรือสรรพนามนั้นว่าเป็นอย่างไร ได้แก่คำว่า

good	ดี
bad	เลว
tall	สูง
dirty	สกปรก
wise	ฉลาด
red	แดง
fat	อ้วน
thin	ผอม
this	นี้
those	เหล่านั้น
short	สั้น
white	ขาว

ชนิดของ Adjective

Adjective ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 11 ชนิด คือ

1. Descriptive Adjective คุณศัพท์บอกลักษณะ
2. Proper Adjective คุณศัพท์บอกสัญชาติ
3. Quantitative Adjective คุณศัพท์บอกปริมาณ
4. Numbearl Adjective คุณศัพท์บอกจำนวนแน่นอน
5. Demonstrative Adjective คุณศัพท์ชี้เฉพาะ
6. Interrogative Adjective คุณศัพท์บอกคำถาม
7. Possessive Adjective คุณศัพท์บอกเจ้าของ
8. Distributive Adjective คุณศัพท์แบ่งแยก
9. Emphasizing Adjective คุณศัพท์เน้นความ
10. Exclamatory Adjective คุณศัพท์บอกอุทาน

11. Relative Adjective คุณศัพท์สัมพันธ์

ในที่นี้เราจะมุ่งเน้นไปที่ **descriptive adjective**

Descriptive Adjective คือ "คำคุณศัพท์บอกลักษณะ" หมายถึง คำที่ใช้ลักษณะหรือคุณภาพของคนสัตว์สิ่งของและสถานที่เพื่อให้รู้ว่า นามนั้นมีลักษณะอย่างไร ได้แก่ คำว่า good (ดี), bad (เลว), tall (สูง), short (เตี้ย, สั้น), black (ดำ), fat (อ้วน), thin (ผอม), clever (ฉลาด), foolish (โง่เขลา), poor (ยากจน, คุณภาพไม่ดี), rich (รวย), brave (กล้าหาญ), cowardly (ขี้ขลาด), pretty (น่ารัก), ugly (น่าเกลียด), happy (มีความสุข), etc.

ตัวอย่างเช่น :

The **rich** man lives in the **big** house. (คนรวยอาศัยอยู่บ้านหลังใหญ่)

A **clever** pupil can answer the **difficult** problem.

(นักเรียนที่ฉลาดสามารถตอบปัญหายากได้)

The **black** cat caught a **small** bird. (แมวดำตัวนั้นจับนกตัวเล็กได้)

*** ข้อสังเกต : rich, big, clever, difficult, black และ small เป็นคุณศัพท์บอกลักษณะ

Descriptive Adjective แสดงคุณลักษณะหรือพรรณนารูปลักษณ์ของประธานในประโยคให้ชัดเจน เช่น

1.1 บอกรูปร่างหรือขนาด เช่น short (สั้นหรือเตี้ย), long (ยาว), big (ใหญ่)

เป็นต้น

Example: He has a **big** house. = เขามีบ้านหลังใหญ่อยู่หนึ่งหลัง

The monkey has **long** tail. = ลิงตัวนี้มีหางยาว

1.2 บอกคุณสมบัติหรือคุณลักษณะ เช่น good (ดี), bad (เลว), blue (สีน้ำเงิน), old (ชรา), young (หนุ่ม), beautiful (สวย), expensive (แพง) เป็นต้น

Example: Mike is a **good** student. = ไมค์เป็นเด็กนักเรียนที่ดีคนหนึ่ง

The sky is **blue**. = ท้องฟ้ามีสีน้ำเงิน

คำคุณศัพท์บางคำเป็นประเภทแสดงลักษณะ เช่น **Chinese** food = อาหาร**จีน**

Japanese products = ผลิตภัณฑ์**จากประเทศญี่ปุ่น**

คำคุณศัพท์ที่แสดงคุณลักษณะที่สำคัญอีกประเภทหนึ่ง คือ Present Participle (คำกริยาที่เติม -ing) และ Past Participle (คำกริยาที่เติม -ed) Example: Same has a **smiling** face. = แซมมีใบหน้า**ยิ้มแย้มแจ่มใส**

Mark has a **tired look**. = มาร์กมี**สีหน้าเหน็ดเหนื่อย**

<http://edu.sg.ac.th/viroon/adjective.html>

Adjective(คำคุณศัพท์) เวลามาไปพูดหรือเขียนมีวิธีใช้อยู่ 4 อย่างคือ

1. เรียงไว้หน้าคำนามที่คคุณศัพท์นั้นไปขยายโดยตรงได้ เช่น

* The **thin** man can run very quickly. (คน**ผอม**สามารถวิ่งได้เร็วมาก)

* A **wise** boy is able to answer a **difficult** problem.(เด็ก**ฉลาด**สามารถตอบปัญหาที่**ยาก**ได้)

* The **beautiful** girl is wanted by a **young** boy. (สาว**สวย**ย่อมเป็นที่หมายตาของเด็ก**หนุ่ม**)

ข้อสังเกต : thin , wise , difficult , beautiful ,young เป็นคุณศัพท์เรียงขยายไว้หน้านามโดยตรง

2. เรียงไว้หลัง Verb to be, look feel, seem ,get, taste, smell, turn ,go ,appear, keep, become, sound, grow, etc. ก็ได้ Adjective ที่เรียงตามกริยาเหล่านี้ ถือว่าขยายประธานแต่วางตามหลังกริยาเพราะฉะนั้นจึงมีชื่อเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า Subjective Complement เช่น

* I'm feeling a bit **hungry**. (ฉันรู้สึก**หิว**นิดๆ)

* Sugar tastes **sweet**. (น้ำตาลมีรส**หวาน**)

ข้อสังเกต: hungry และ sweet เป็น Adjective เรียงไว้หลัง กริยา feeling และ tastes ทั้งนั้น

3. เรียงคำนามที่ไปทำหน้าที่เป็นกรรม (Object) ได้ ทั้งนี้เพื่อ

ช่วยขยายเนื้อความของกรรมนั้นให้สมบูรณ์ขึ้น Adjective ที่ใช้ใน

ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าเป็น Objective Complement เช่น

* Sam made his wife **happy**. (แซมทำภรรยาของเขาให้**มีความสุข**)

* I consider that man **mad**. (ฉันพิจารณาแล้วว่า ชายคนนั้น**เป็นบ้า**)

*This matter made me **foolish**. (เรื่องนี้ทำให้ฉัน**โง่**ไปได้)

ข้อสังเกต: happy, mad และ foolish เป็น Adjective ให้เรียง หลังนาม และสรรพนามที่เป็น Object คือ wife,man,me

4. เรียง Adjective ไว้หลังคำนามได้ ไม่ว่านามนั้นจะทำหน้าที่เป็นอะไรก็ตาม ถ้า Adjective ตัวนั้นมีบุพบทวลี (Prepositional Phrase)มาขยายนามตามหลัง เช่น

* A parcel **posted** by mail today will reach him tomorrow.

(พัสดุที่**ส่งทางไปรษณีย์**วันนี้จะถึงเขาวันพรุ่งนี้)

ข้อสังเกต: posted เป็น Adjective เรียงตามหลังนาม parcel ได้เพราะมีบุพบทวลี by mail today มาขยายตามหลัง

* I have known the manager **suitable** for his position.

(ฉันได้รู้จักผู้จัดการซึ่งก็มีความเหมาะสมสำหรับตำแหน่งของเขา)

ข้อสังเกต: suitable เป็นคุณศัพท์ เรียงไว้หลังนาม manager ได้เพราะมีบุพบท วลี for his position มาขยายตามหลัง

From : <http://www.kroobannok.com/705>

จุดมุ่งเน้นของบทเรียนนี้คือ Descriptive Adjective คุณศัพท์บอกลักษณะ ดังนี้

1.1 บอกรูปร่างหรือขนาด (Appearance) ดังนี้

	Appearance
Age	young, teenage, In ....late (twenties), in....(mid forties), middle aged , old
Height	short, of medium height, tall
Build	skinny, slim, thin, well-built, plump
Face shape	round, oval, long, square
Skin	dark, fair, pale
Hair	bald (headed), short, long, wavy, curly, brown, dark, straight, fair, spiky
Eyes	blue, brown, black, big, small, narrowed
Nose	flat, pointed, big
Lips	thin, full

ตัวอย่างเช่น

Jim

Mary

- Jim has got **short, brown** hair, **long** face and **narrow** eyed.

จิมมีผมสั้นสีน้ำตาล ใบหน้ายาว และตาเล็ก

- Mary is **well-built**. She has got **long** , **straight** , and **fair** hair

แมรีมีรูปร่างดี หล่อนมีผมยาวตรงและสวย

Sue

Sue is **plump** . She has got **short, brown** hair. Her face is **round**. She is **a middle - aged**.

ซูเป็นคนอ้วนทออะทะ หล่อนมี ผมสั้นสีน้ำตาล

ใบหน้าของหล่อนกลม หล่อนอยู่ในวัยกลางคน

Ted has got **extremely short** hair,

fair skin and **thin** lips. He is **young**.

เท็ดมีผมที่สั้นมาก ผิวพรรณดี และมีริมฝีปากบาง

เขาอายุยังน้อย (เยาว์วัย)

Ted

แบบฝึกหัดเรื่อง Adjective (appearance)

1. Match the adjective to the body part for describing.

.....e.....	1. Medium	a. age
.....a.....	2. old, young	b. skin
.....f.....	3. curly, wavy	c. build, body shape
.....g.....	4. full	d. nose
.....b.....	5. dark, pale	e. height
.....h.....	6. oval, square	f. hair
.....d.....	7. pointed	g. lips
.....c.....	8. skinny	h. face shape
		i. eyes

2. Find the given words from the table and then write its meaning in the blanks.

S	P	O	I	N	T	E	D	W	P
A	T	Q	M	V	D	Q	C	E	A
N	W	R	B	L	U	F	U	L	L
A	I	V	A	E	R	T	J	L	E
R	S	V	L	I	Z	L	X	B	O
R	O	Y	D	J	G	R	G	U	Z
O	X	H	K	N	L	H	W	I	D
W	O	S	U	R	W	U	T	L	V
E	T	O	W	G	K	T	S	T	X
D	Y	S	K	I	N	N	Y	B	P

1. narrowed = แคบ.หรือ

2. well-built = รูปร่างดี.สมส่วน

3. straight = ตรง.เหยียด

4. full = เต็ม

5. young = หนุ่ม.สาว.เยาว์.อ่อน

6. bald = ล้วน.เตียน.ไร้ขน

7. pointed = แหลม

8. oval = **คล้ายรูปไข่ เป็นรูปกลมรี**

10. skinny = **ผอมจนเหลือแต่กระดูก**

9. pale = **ซีด..จาง..ซีด**

3. Using the words in exercise 2 to fill in the blanks.

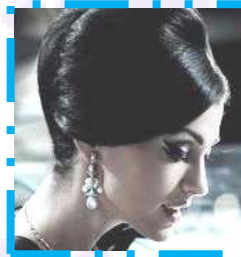
1. Tommy is **young** He is only five years old.

2. Her hair is long and **straight**.

3. Steve goes to exercise every day. He is **well-built**.

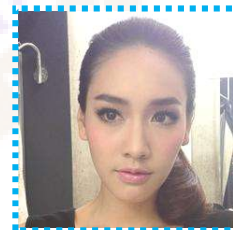
4. Most of European people have **pointed** noses.

5. I like Angelina Jolie . She has **full** lips.

6. Mean Peechaya, the actress has got an/a **oval** face.

7. She has **narrowed** eyes.

8. Khun Chang from Khun Chang –Khun Paen folklore is **bald**.headed.

9. Her face is **pale** after she hears the bad news.

10. Some people are very poor and do not eat enough food so long.

They are **skinny** and unhealthy.

4. Match the picture and word by writing the letter of each picture in front of each item.

a.

b.

c.

d.

e.

f.

g.

h.

i.

j.

h.....1. straight hair

c.....5. dark skin

e.....2. plump

g.....6. pointed nose

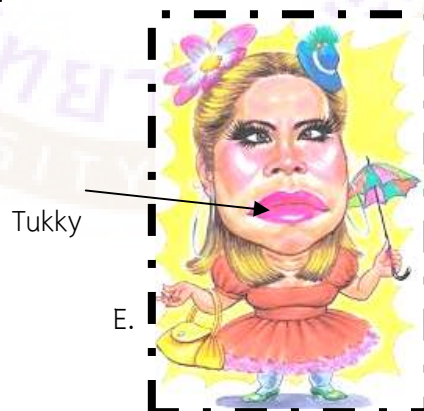
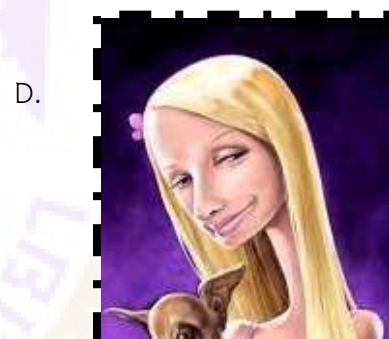
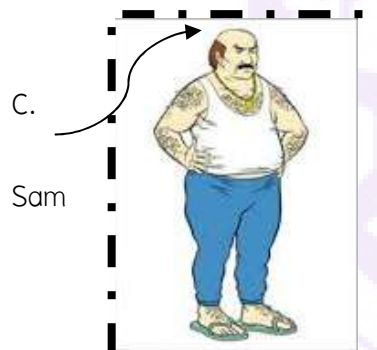
b.....3. oval face

i.....7.fair skin

j.....4. big eyes

d.....8.spiky hair

5. Make 5 sentences by using the information from picture A to E and appearance adjective to describe each at the end of the arrow.

1. Sue has got big eyes.

2. Peter has got a pointed nose.

3. Sam has got a bald head

4. Lisa has got straight hair.

5. Tukky has full lips.

2. บอกคุณสมบัติหรือคุณลักษณะ หรือนิสัยใจคอ เช่น good (ดี), bad (เลว), beautiful (สวย), patient (อดทน), cunning (ซื่อโกง) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี คำคุณศัพท์ที่แสดงคุณลักษณะที่สำคัญอีกประเภทหนึ่ง คือ Present Participle (คำกริยาที่เติม -ing) และ Past Participle (คำกริยาที่เติม -ed)

ตัวอย่างของคำคุณศัพท์บอกลักษณะ

ที่	คำคุณศัพท์ (Adjective)	ความหมาย (Meaning)	Opposite words / Antonym (คำตรง ข้าม)	ความหมาย (Meaning)
1	risky	เป็นอันตราย เสี่ยง ภัย	secure	ปลอดภัย
2	brave	กล้าหาญ	cowardly	ขี้ขลาด
3	imaginative	เพ้อฝัน จินตนาการ	unimaginative	ขาดจินตนาการ
4	friendly	เป็นมิตร	unfriendly	ไม่เป็นมิตร
5	sociable	เป็นมิตร	unfriendly	ไม่เป็นมิตร
6	hardworking / diligent	ขยัน	lazy	ขี้เกียจ
7	patient	อดทน	impatient	ไม่อดทน
8	polite	สุภาพ	impolite / rude	หยาบคาย
9	smart / intelligent	ฉลาด	stupid / dull	โง่ ปัญญาทึบ
10	honest	ซื่อสัตย์	dishonest / cunning	ไม่ซื่อสัตย์ เจ้าเล่ห์
11	careful	ระมัดระวัง	careless	ประมาท
12	skilful / skillful	ชำนาญ	unskilled	ไม่ชำนาญ
13	self-confident	มั่นใจในตนเอง	shy	ขี้อาย

หรือ

ที่	คำคุณศัพท์ (Adjective)	Synonym (คำ เหมือน)	ความหมาย (Meaning)
1	shy	timid	ขี้อาย
2	lonely	alone	เปล่าเปลี่ยว เดี่ยวดาย เหงา อ้างว้าง
3	lovable	pleasant	น่ารัก
4	cunning	crafty	ที่ทำเล่ห์เหลี่ยม หลอกหลวง
5	nutty	crazy	ประหลาด เพี้ยนๆ
6	brave	courageous	กล้าหาญ
7	intelligent	clever	ฉลาด
8	sociable	friendly	เป็นมิตร
9	charming	easy to like	มีเสน่ห์
10	sympathetic	caring	เห็นอกเห็นใจ สงสาร

<http://www.reocities.com/Pentagon/quarters/5312/english-everyday11.html>

ตัวอย่างการใช้

1. A receptionist needs to be **friendly**. (พนักงานต้อนรับต้อง**เป็นมิตร**)
2. A bank clerk needs to be **honest**. (พนักงานธนาคารต้อง**ซื่อสัตย์**)
3. John is a very **talented** pianist. (จอห์นเป็นนักเปียโนที่มี**พรสวรรค์**)
4. Cherry is **shy** but her sister is **self-confident**. (เชอร์รี่**ขี้อาย** แต่น้องสาวของเธอ**มั่นใจในตัวเอง**)
5. You shouldn't be **lazy** otherwise you won't be success. (เธอไม่ควร**ขี้เกียจ** ไม่งั้นเธอจะไม่ประสบความสำเร็จ)

แบบฝึกทักษะ เรื่องคุณศัพท์บอกบุคลิกภาพ และคุณลักษณะ

1. Write the opposite word from the frame in front of the adjective in each item.

Example old 1. young

dull	depressed	dislike	honest	unfriendly
accompanied	rude	cowardly	generous	lazy

<u>accompanied</u>	1. lonely	<u>dislike</u>	6. sympathetic
<u>honest</u>	2. cunning	<u>rude</u>	7. polite
<u>cowardly</u>	3. brave	<u>lazy</u>	8. diligent
<u>dull</u>	4. intelligent	<u>generous</u>	9. selfish
<u>unfriendly</u>	5. sociable	<u>depressed</u>	10. cheerful

2. เขียนคำคุณศัพท์ที่บรรยายลักษณะของแต่ละอาชีพ โดยเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปให้ครบ

2.1 . My sister is a receptionist. She needs to be **friendly**.

2.2. The teacher needs to be **patient**.

2.3. A soldier must be **brave** .

2.4. A fire fighter's job is **diligent** .

2.5. A lawyer needs to be **skilful** .

2.6. My brother is a bank clerk . He needs to be **honest** .

2.7. An artist needs to be **imaginative**.

2.8. The accountant needs to be **careful**.

2.9. If you want to be a waiter , you must be **patient**.

2.10. A war photographer's job is very **risky**.

3. จงเขียนคำคุณศัพท์แสดงลักษณะให้สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนดลงในตาราง

ambitious	sociable	selfish	brave	cheerful
shy	talkative	independent	sensitive	generous
risky	lazy	polite	patient	careful
cunning	lonely	skillful	charming	imaginative

Positive quality	Negative quality	Both
sociable	selfish	ambitious
brave	shy	talkative
cheerful	sensitive	
independent	risky	
generous	lazy	
polite	cunning	
patient	lonely	
careful		
skillful		
charming		
imaginative		

4. จงเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมจากวงเล็บที่กำหนดให้ในแต่ละข้อ

1. George has always been very .....(**friendly** / **pity**).....,kind and helpful to me.I like him very much.
2. Don't be so .....(**angry** / **greedy**)..... You really needn't so much money.
3. Sue never does any housework. She only lies in bed all day. I've never seen such a..... (**lazy** / **hard working**)..... girl.
4. Ted was very ....(**playful** / **diligent**)..... when he was at school. He studied hard and never forgot to do his homework.
5. I like his sense of humour. I consider him a very clever and ....(**witty** / **intelligent**)..... young man.
6. I am sure this girl will never tell you anything about it. She is too .....(**discreet** / **sociable**).....
7. Don't be friends with Jack. He's a .....(**calm** / **cruel**)..... person and he likes to inflict pain for the pleasure it brings him.
8. Don't ask Sally! She's so ....(**friendly** / **unreliable**)..... and can't be trusted to do it.
9. My grandfather Steve was a very.....(**talkative** / **quiet**)..... man. He didn't like to say much. He preferred to listen.
10. I think you are very .....(**selfish** / **kind**)..... You never help the others to work.

<http://www.tolearnenglish.com/cgi2/myexam/voir2r.php?id=96825>

5. Make 5 sentences by using the personality adjective in the blankets.

1. (sociable) =.....
2. (easy going) =.....
3. (ambitious) =.....
4. (brave) =.....
5. (cunning) =.....

นอกจากนี้ยังมี คำคุณศัพท์ที่แสดงคุณลักษณะที่สำคัญอีกประเภทหนึ่ง คือ Present Participle (คำกริยาที่เติม -ing) และ Past Participle (คำกริยาที่เติม -ed) เพื่อบอก Feeling (ความรู้สึก) หรืออาจเรียกว่า **Verbal Adjective**

คำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย -ed และ -ing

คำกริยาที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกบางคำเมื่อเติม -ed และ -ing ข้างท้าย จะกลายเป็น คำคุณศัพท์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

หลักเกณฑ์การใช้

1. เมื่อคุณศัพท์ลงท้ายด้วย -ing หมายถึง บุคคลหรือสิ่งนั้นเป็นตัวที่ก่อให้เกิดผลเช่นนั้น เวลาแปลคำคุณศัพท์รูปนี้ จะหมายถึง “น่า...”
2. เมื่อคุณศัพท์ลงท้ายด้วย -ed หมายถึง บุคคลหรือสิ่งนั้นประสบกับความรู้สึกนั้นโดยตรง เวลาแปลคำคุณศัพท์รูปนี้ จะหมายถึง “รู้สึก...”

ตัวอย่าง

Rules **frustrate** me. กฎเกณฑ์ทำความรำคาญใจให้ผม

Rules are **frustrating**. กฎเกณฑ์น่ารำคาญ

I am **frustrated** with the rules. ผมรู้สึกรำคาญกฎเกณฑ์

Snakes **terrify** me. งูทำให้ผมกลัว

Snakes are **terrifying** creatures. งูเป็นสัตว์ที่น่ากลัว

I am **terrified** of the snakes. ผมรู้สึกกลัวงู

That story **interests** me. เรื่องนั้นทำให้ผมสนใจ

That story is **interesting**. เรื่องนี้น่าสนใจ

I am **interested** in that story. ผมรู้สึกสนใจเรื่องนั้น

รายการคำคุณศัพท์ที่เกิดจากการเติม -ed และ -ing ที่คำกริยา ที่พบบ่อย ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นนี้ ได้แก่

VERBS	ADJECTIVES	ADJECTIVES
bore (เบื่อ)	boring (น่าเบื่อ)	bored (รู้สึกเบื่อ)
disappoint (ผิดหวัง)	disappointing (น่าผิดหวัง)	disappointed (รู้สึกผิดหวัง)
satisfy (พึงพอใจ)	satisfying (น่าพึงพอใจ)	satisfied (รู้สึกพอใจ)
thrill (ตื่นเต้นดีใจ)	thrilling (น่าตื่นเต้นดีใจ)	thrilled (รู้สึกตื่นเต้นดีใจ)

VERBS	ADJECTIVES	ADJECTIVES
fascinate (สนใจ)	fascinating (น่าสนใจ)	fascinated (รู้สึกสนใจ)
embarrass (อาย)	embarrassing (น่าอาย)	embarrassed (รู้สึกอาย)
surprise (ประหลาดใจ)	surprising (น่าประหลาดใจ)	surprised (รู้สึกประหลาดใจ)
depress (หดหู่ใจ)	depressing (น่าหดหู่ใจ)	depressed (รู้สึกหดหู่ใจ)
terrify (ตื่นกลัว)	terrifying (น่าตื่นกลัว)	terrified (รู้สึกตื่นกลัว)
interest (สนใจ)	interesting (น่าสนใจ)	interested (รู้สึกสนใจ)
exhaust (เหนื่อย)	exhausting (น่าเหนื่อย)	exhausted (รู้สึกเหนื่อย)
frighten (ตกใจกลัว)	frightening (น่าตกใจกลัว)	frightened (รู้สึกตกใจ)
please (พอใจ)	pleasing (น่าพอใจ)	pleased (รู้สึกพอใจ)
excite (ตื่นเต้น)	exciting (น่าตื่นเต้น)	excited (รู้สึกตื่นเต้น)
confuse (สับสน)	confusing (น่าสับสน)	confused (รู้สึกสับสน)
enchant (หลงใหล)	enchanting (น่าหลงใหล)	enchanted (รู้สึกหลงใหล)
tire (เหนื่อย, เปื่อย)	tiring (น่าเหนื่อย, น่าเปื่อย)	tired (รู้สึกเหนื่อย)
annoy (รำคาญ)	annoying (น่ารำคาญ)	annoyed (รู้สึกรำคาญ)
shock (สยอง)	shocking (น่าสยอง)	shocked (รู้สึกสยอง)
relax (ผ่อนคลาย)	relaxing (น่าผ่อนคลาย)	relaxed (รู้สึกผ่อนคลาย)
upset (เศร้าใจ)	upsetting (น่าเศร้าใจ)	upset (รู้สึกเศร้าใจ)
relieve (โล่งใจ)	relieving (น่าโล่งใจ)	relieved (รู้สึกโล่งใจ)
worry (วิตก)	worrying (น่าวิตก)	worried (รู้สึกวิตก)
amaze (ประหลาดใจ)	amazing (น่าประหลาดใจ)	amazed (รู้สึกประหลาดใจ)
amuse (ทำให้สนุกสนาน)	amusing (น่าสนุกสนาน)	amused (ถูกทำให้สนุกสนาน)

ที่มา: รองศาสตราจารย์ทฤษฎี เดียวรัตน์กุล

[http://www.engisfun.com/%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%83%E0%B8%8A%E0%B9%89-adjectives-ending-with-ed-and-ing/\(4/5/2557.....02.20 am\)](http://www.engisfun.com/%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%83%E0%B8%8A%E0%B9%89-adjectives-ending-with-ed-and-ing/(4/5/2557.....02.20 am))

ข้อสังเกต กริยากลุ่มนี้ “หากมันทำหน้าที่เป็นกริยา(Verb) ของประโยค มันจะแปลว่า ~ ทำให้ ...” แต่เมื่อใดก็ตามที่มีการเติม ed หรือ -ing ต่อท้ายหน้าที่ของคำนี้จะเปลี่ยนจากกริยาไปเป็น คำคุณศัพท์ (adjective) ทันที

ซึ่ง adjective นั้น จะตามหลัง verb to be ในประโยค หรือหน้าคำนามที่มันขยาย

เช่น Tony is always **excited** when he has to talk on a stage. (โทนี่มักรู้สึกตื่นเต้นเสมอเมื่อเขาต้องขึ้นไปพูดบนเวที)

แต่เมื่อนำกริยาตัวนั้นมาใส่ -ing จะมีความหมายว่า “น่า...” ใช้นำมาบรรยายบรรยายบุคคลหรือลักษณะของนาม (คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่) ต่างๆ

เช่น Talking on the stage is very **exciting** for Tony. (การขึ้นไปพูดบนเวทีนั้นเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นสำหรับโทนี่)

หรือ interesting (น่าสนใจ)

- The painting interests me. (ภาพเขียนทำให้ฉันสนใจ)
- I'm interested in that painting (ฉันสนใจภาพเขียนภาพนั้น)
- I found it (the painting) really interesting. (ฉันพบว่าภาพเขียนภาพนั้น น่าสนใจจริงๆ)

คำนี้เกิดจากกริยา interest แปลว่า ทำให้สนใจ

ข้อควรจำสำหรับคำกลุ่มนี้

“ น่า..... เดิม ing
 รู้สึก มี -ed รังทำย
 อะไรที่ ทำให้..... (รู้สึก)
 เราจะนึกถึง กลุ่มคำกริยา”

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

verb	Adjective (ing)	Adjective (-ed)
I amuse myself by watching a comedy.	The comedy for today is not amusing .	I am not amused with today comedy anyway.
ฉันทำให้ตัวเองสนุกโดยการดูตลก	รายการตลกวันนี้ ไม่สนุกเลย	ฉันไม่รู้สึกสนุกกับรายการตลกของวันนี้
I bore with John who always comes late.	John is boring .	I am bored .
ฉันเบื่อจอห์น เขามักจะมาสายเสมอ	จอห์นเป็นคนน่าเบื่อ	ฉันรู้สึกเบื่อ
The gecko terrifies me.	The gecko is terrifying .	I terrify with the gecko.
ตุ๊กแกทำให้ฉันหวาดกลัว	ตุ๊กแกน่ากลัว	ฉันกลัวตุ๊กแก

แบบฝึกทักษะ เรื่องคุณศัพท์บอกอารมณ์ และความรู้สึก

1. Choose the best word for each situation.

1. I thought the doctor was young but he is 60 years old . I was.....
  - a. surprising
  - b. surprise
  - c. surprised
  - d. surprises
2. Are you .....in Thai language, Desmond ?
  - a. interesting
  - b. interest
  - c. interested
  - d. interests
3. I think the movie is.....
  - a. exciting
  - b. excites
  - c. excited
  - d. excite
4. They were too .....to say anything.
  - a. excited
  - b. excites
  - c. excite
  - d. exciting
5. Mr. Thomus .....to see his boss change his mind for the second time.
  - a. surprises
  - b. surprised
  - c. was surprised
  - d. was surprising
6. I'm going to the cinema tonight . I feel.....
  - a. excite
  - b. exciting
  - c. excited
  - d. excitement
7. Sue failed the exams. She feels.....
  - a. bored
  - b. miserable
  - c. excited
  - d. surprised
8. I'm so..... because I have been working all night.
  - a. tired
  - b. depressed
  - c. shocked
  - d. amazed
9. He makes me ..... with a big bunch of roses.
  - a. upset
  - b. terrified
  - c. pleased
  - d. depressed
10. The problem is not..... .. Someone tells us about the solution.
  - a. worrying
  - b. interesting
  - c. terrifying
  - d. enchanting

2. Write the word in the word puzzle by using the given picture to create each word.

4

1	C	O	N	F	U	S	E	D					
			R										
2	S	A	T	I	S	F	I	E	D				
			G										
			H										
		6	T	E	R	R	I	F	I	E	D		
7			E										
			N										
		10											
3	B												
	W	O	R	R	I	E	D						
	R		E		D								
	E		L										
	D	9	A	M	U	S	E	D					
			X		P								
			E	5	S	U	R	P	R	I		S	E
			D		E								
					T								

3. Rearrange the letters and then write its meaning

1. eelrilgn v = relieving = รู้สึกโล่งใจ
2. rghefiitnng = frightening = น่าตกใจกลัว
3. aliepsgn = pleasing = น่าพอใจ
4. amlc = calm = ที่มีความสงบ
5. oseuris = serious = เคร่งครัด จริงจัง
6. isrpnngiusr = surprising = น่าประหลาดใจ
7. ifiygnssa = satisfying = น่าพึงพอใจ
8. oincfsngu = confusing = น่าสับสน
9. ieitxngc = exciting = น่าตื่นเต้น
10. ynaignon = annoying = น่ารำคาญ

ภาคผนวก ฅ คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง
คำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์เปรียบเทียบกับคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ

ตารางแสดงคะแนนสอบก่อน และหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 (กลุ่มทดลอง)

ที่	ชื่อ	สกุล	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	เด็กชาย	กนกฉัตร	ไชยฟู	7	11
2	เด็กชาย	กฤษฎาพงษ์	ตามวงศ์	7	15
3	เด็กชาย	ณัฐชนน	จรัสลังกา	9	7
4	เด็กชาย	ธนวัฒน์	อวดศรี	13	15
5	เด็กชาย	ประวิทย์	ท่ามา	4	14
6	เด็กชาย	ณัฐชนนศักดิ์	เจนจัด	16	15
7	เด็กชาย	ศรัณย์	โตนะโพ	8	7
8	เด็กชาย	ศุภวิชญ์	มูลชนะ	14	15
9	เด็กชาย	อนุวัฒน์	ตาจันทร์ดี	7	16
10	เด็กชาย	อัษฎาภูมิ	ไชยแยง	10	13
11	เด็กชาย	อุดมทรัพย์	สุวรรณคุณ	10	15
12	เด็กหญิง	กมลชนก	เชิงครอง	13	18
13	เด็กหญิง	กัญญารัตน์	พันตาคม	15	16
14	เด็กหญิง	จารุวรรณ	อุ้นดีบ	5	11
15	เด็กหญิง	ชุตินา	วางฐาน	12	14
16	เด็กหญิง	ญาณี	เสียงหลัก	9	15
17	เด็กหญิง	ณัฐชา	เพชรหกล้า	11	9
18	เด็กหญิง	ณัฐญา	กล้าหาญ	11	13
19	เด็กหญิง	ณัฐธิดา	คนหลัก	12	15
20	เด็กหญิง	ธวัลรัตน์	พานทอง	12	19
21	เด็กหญิง	ธวัลรัตน์	นาคำ	18	22
22	เด็กหญิง	ธันย์ชนก	อรุณภาพ	16	13
23	เด็กหญิง	นพจิรา	มัชชะ	10	12
24	เด็กหญิง	นฤมล	มีใจดี	13	11
25	เด็กหญิง	ณัฐธิดา	จำธรรม	11	16
26	เด็กหญิง	บุษบา	เจนคำ	12	12
27	เด็กหญิง	ภัทรวดี	เสี่ยลา	13	15
28	เด็กหญิง	มณธิยา	ใจดี	9	12
29	เด็กหญิง	วรัญญา	ต๋อนรับ	7	12
30	เด็กหญิง	ศราภรณ์	จิตรไฉ	7	12
31	เด็กหญิง	สุธิดา	ลาภโต	9	20
32	เด็กหญิง	อังคนารัตน์	สารจันทร์	7	10
33	เด็กหญิง	อุไรวรรณ	สันแก้ว	9	15
34	เด็กหญิง	บุญยานุช	ปัญญาไว	12	15

ตาราง คะแนนสอบก่อน และหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 (กลุ่มจริง)

ที่	ชื่อ	สกุล	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	เด็กชาย	ณรงค์ฤทธิ	ใจคำ	10
2	เด็กชาย	ปางกร	แก้วประภา	26
3	เด็กชาย	พงษ์เพชร	ประสม	28
4	เด็กชาย	วิจักษณ์	ลาภใหญ่	27
5	เด็กชาย	ศรารุณี	จิตมุง	28
6	เด็กชาย	ศุภมิต	ชินวัฒนา	28
7	เด็กชาย	อนุศิษฐ์	กระพุ่ม	24
8	เด็กชาย	โอภาส	ชินโชติกร	27
9	เด็กหญิง	กัญญาพัชร	ทียะ	26
10	เด็กหญิง	กิจติญาภรณ์	เพ็ญรุเหสีอม	24
11	เด็กหญิง	ขวัญฤทัย	มีใจดี	23
12	เด็กหญิง	เจนนิสา	วงศ์ใหม่	23
13	เด็กหญิง	ชนิตา	พรหมชาติแก้ว	26
14	เด็กหญิง	ชลนิชา	ศรีเกตุสาคร	15
15	เด็กหญิง	ณิชากร	โนกุล	24
16	เด็กหญิง	นภััสสร	สมเพ็ชร	25
17	เด็กหญิง	นริศรา	โคตรสินธ์	27
18	เด็กหญิง	ปารณีย์	ธียวา	23
19	เด็กหญิง	ปาริชาติ	สิริบาล	24
20	เด็กหญิง	พรธิติ	ใจการ	22
21	เด็กหญิง	พัชราภรณ์	มณีวรร	24
22	เด็กหญิง	เพ็ญประภา	ทาทีบ	24
23	เด็กหญิง	ยุวดี	ไพสุวรรณ์	25
24	เด็กหญิง	รุ่งฤทัย	วงศ์เที่ยงธรรม	10
25	เด็กหญิง	วรรณิภา	อวดศรีอง	26
26	เด็กหญิง	วันวิสา	อ้อยหวาน	28
27	เด็กหญิง	ศศิณีภา	วงศ์จينا	27
28	เด็กหญิง	ศิริภาณี	เสื่อลา	28
29	เด็กหญิง	ศิริพร	ทาที	28
30	เด็กหญิง	สหสวัสดิ	สิริบัญญัติ	24
31	เด็กหญิง	สุธาริณี	อวดเร็ว	27
32	เด็กหญิง	สุภาวดี	อะคะเส	26
33	เด็กหญิง	อัมราพรรณ	ดุกกล้า	24
34	เด็กหญิง	อัญพริกา	นาตัน	23

ภาคผนวก ญ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์
บอกความถี่ และคำคุณศัพท์

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการเรียนรู้
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชา อ23101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียน
มากที่สุดโดยพิจารณาดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.องค์ความรู้ในแบบฝึกทักษะ น่าสนใจและกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน					
2. ภาษาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเป็นภาษาที่ง่าย และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
3. เวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับงานที่มอบหมาย					
4. คำชี้แจงการเรียนรู้ชัดเจน ปฏิบัติได้					
5. การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับกิจกรรมและผู้เรียน					
6. กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้อยากเรียนรู้					
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีการปฏิบัติเป็นขั้นตอน					
8. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง					
9. ให้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น					
10. ให้โอกาสผู้เรียนปรับปรุง พัฒนางานของตนเอง					
11. มีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น					
12. มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
13. สามารถนำความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
14. รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
15. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ					

ข้อเสนอแนะ

.....

ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมของรายการประเมินในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยาที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ และคำคุณศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชา อ23101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดโดยพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการเรียนน้อยที่สุด

รายการ	ความเหมาะสม
1.องค์ความรู้ในแบบฝึกทักษะ น่าสนใจและกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน	เหมาะสม
2. ภาษาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเป็นภาษาที่ง่าย และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	เหมาะสม
3. เวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับงานที่มอบหมาย	เหมาะสม
4. คำชี้แจงการเรียนรู้ชัดเจน ปฏิบัติได้	เหมาะสม
5. การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับกิจกรรมและผู้เรียน	เหมาะสม
6. กิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้อยากเรียนรู้	เหมาะสม
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีการปฏิบัติเป็นขั้นตอน	เหมาะสม
8. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	เหมาะสม
9. ให้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น	เหมาะสม
10. ให้โอกาสผู้เรียนปรับปรุง พัฒนางานของตนเอง	เหมาะสม
11. มีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น	เหมาะสม
12. มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	เหมาะสม
13. สามารถนำความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	เหมาะสม
14. รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น	เหมาะสม
15. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	เหมาะสม

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ นามสกุล	ปิยธิดา คนแก่ง
วัน เดือน ปี เกิด	30 พฤศจิกายน 2521
ที่อยู่ปัจจุบัน	31 หมู่ 3 ตำบลวังแก้ว อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูอันดับ คศ.2 วิทยฐานะ ชำนาญการ
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2554	ครู อันดับ คศ.2 วิทยฐานะ ชำนาญการ โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2551	ครู โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2548	ครู โรงเรียนบ้านแม่พริก อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2545	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนคลองลานพัฒนาจินตาคักดี อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร
พ.ศ. 2545	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์10 อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2544	คช.บ. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, จังหวัดเชียงใหม่
----------	--

ผลงานตีพิมพ์

ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ปิยธิดา คนแก่ง.(ผู้บรรยาย). (4-5 เมษายน 2558). การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง. ใน การประชุมทางวิชาการบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 1 (หน้า 1193-1206). มหาวิทยาลัยพะเยา: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.

ผลงานตีพิมพ์อื่นๆ -